

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

לפני כבוד השופט מגן אלטוביה

מבקשים

דוד מרקוס ז"ל – באמצעות יורשיו

1. טל מרקוס

2. מיה מרקוס

3. יעל מרקוס

ע"י ב"כ עוה"ד יואב רזין, ענת לנגר ועומר גיא.

מרחוב תובל 5, תל אביב 6789717

טלפון: 03-6235000; פקס: 03-6235005

נגד

משיבה

ג'ודי מרים פת, עו"ד

בעצמה

יצחק כצנלסון 12, תל אביב 6936618

טלפון: 054-8047388

פסק דין

1. למי שייכות זכויות הבעלות במניות חברת LemonTreeLeavs Ltd. (להלן – **למון טרי** או **החברה**) היא השאלה שבבסיס המרצת פתיחה זו. למון טרי היא חברה רשומה באיי הבתולה הבריטיים (להלן – **BVI**), והיא הבעלים של חברת Astoria Investments Limited (להלן – **אסטוריה**). אסטוריה רשומה בישראל כחברת חוץ מספר 560010456, כמשמעות מונח זה בחוק החברות, תשנ"ט-1999 (להלן – **חוק החברות**).

סלע המחלוקת בין הצדדים נוגע לשאלת טיב זכויותיה של המשיבה, עורכת הדין ג'ודי פת, בחברת למון טרי. אין חולק כי המשיבה רשומה כמחזיקה של מניות בלמון טרי כפי שיבואר להלן. כך, בעוד שהמבקש (ובהמשך, לאחר פטירתו – יורשיו בנעליו) טוען, כי רישומה של המשיבה כבעלת מניות נעשה אך ובלבד לצורך מטרת משפטיות מוגדרות שאינן רלוונטיות עוד, ומבלי שיהא בדבר כדי להעניק למשיבה זכויות קנייניות כלשהו; טוענת המשיבה כי רישומה כבעלת מניות הוא בהתאם למתנה אותה העניק לה המבקש בחייו, ומתוך מטרה להקנות למשיבה זכויות קנייניות לכל דבר ועניין.

לאור כך, עתר המבקש בתביעתו, למתן סעד הצהרתי לפיו אין למשיבה כל זכויות קנייניות בלמון טרי; להורות למשיבה להימנע מלהציג את עצמה כלפי כולי עלמא כבעלים ו/או

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

כבעלת זכויות כלשהן בחברת למון טרי, ובפרט בפני הרשויות והערכאות השיפוטיות ב – BVI; לקבוע כי רישום המשיבה לא נעשה על-מנת להעניק למשיבה זכויות קנייניות; וכך להורות למשיבה, בצו, להימנע מכל פעולה בקשר לחברת למון טרי, בארץ או בחו"ל.

עובר לנקיטתו של ההליך דנא, פתחה המשיבה בהליך ב-BVI בו נטען כי למשיבה זכויות בחברת למון טרי. בית המשפט שם אישר מינוי של כונס נכסים על נכסי למון טרי (להלן – **הליכי BVI**).

במהלך ניהולו של ההליך דנן הלך המבקש לבית עולמיו, ונכון לעת זו מנוהלת התביעה על-ידי יורשי המבקש – ילדיו.

הצדדים להליך

2. **המבקש**, מר דוד מרקוס ז"ל (להלן – **המבקש**), רשום כמחזיק במניות למון טרי ואסטוריה. על-פי הנתען בתובענה, המבקש החזיק בעת הגשת המרצת הפתיחה (לבדו) ב-97% ממניות למון טרי, ו-3% הנותרים נותרו ברישומם כחחזקה משותפת של המבקש והמשיבה 1. כן נטען בתובענה כי בעת הגשתה, החזיק המבקש ב-100% ממניות אסטוריה.

עם פטירתו של המבקש ביום 03.06.2018, ועקב רצונם להמשיך בהליך שבכותרת, נכנסו בנעליו יורשיו – ילדיו: מר טל מרקוס, הגב' מיה מרקוס והגב' יעל מרקוס (להלן – **טל, מיה ויעל** בהתאמה, וביחד – **יורשי המבקש**).

3. **המבקשים 2 ו-3 (נמחקו)**, מר שמריהו ליברמן והגב' עתליה ליברמן מרקוס, הם אב ובתו. לטענת המבקש, הם צורפו להמרצת הפתיחה כמשיבים "פורמליים", וזאת למען הזהירות, מכיוון שלהחלטת בית המשפט בקשר לזכויות הצדדים בחברת למון טרי ובקשר לפעולות שבוצעו בחברות למון טרי ואסטוריה עשויה להיות השפעה גם על המשיבים הפורמליים ולתביעות המתנהלות בינם לבין המבקש (להלן – **עתליה, שמריהו וביחד – המשיבים הפורמליים**).

יצוין כי יורשי המבקש הם ילדיו המשותפים של המבקש ושל עתליה, ונכדיו של שמריהו.

בהתאם להחלטתי בדיון מיום 15.06.2020, נמחקו המשיבים הפורמליים מהמרצת הפתיחה כמשיבים וצורפו אליה כמבקשים. בשלב מאוחר יותר, בהחלטתי בדיון מיום 06.09.2020, ולבקשת המשיבים הפורמליים, נמחקו המשיבים הפורמליים מהמרצת הפתיחה. לפיכך, ציונם במסגרת פסק הדין, הוא לצורכי אזכור בלבד.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

4. **המשיבה 1**, הגב' ג'ודי פת (להלן – **המשיבה**), עורכת דין במקצועה כאמור. ניהלה בעבר מערכת יחסים עם המבקש. לטענת המשיבה, היא החזיקה במניות למון טרי במשותף עם המבקש, זאת לאחר רישום המניות על שמה בשנת 2015, ועקב החלטתו להעביר לה במתנה את מניות למון טרי באופן ששניהם יחזיקו בהן יחדיו ובמשותף.

רקע והשתלשלות האירועים בתובענה דנא

5. המרצת הפתיחה שבנדון הוגשה לבית המשפט ביום 10.07.2017, במסגרתה עתר המבקש לכך שבית המשפט יצהיר כי למשיבה אין כל זכויות קנייניות בלמון טרי.

בנוסף, התבקש בית המשפט להורות למשיבה, בצו, להימנע מלהציג את עצמה כלפי כולי עלמא כבעלים של חברת למון טרי ו/או כבעלת זכויות כלשהן בחברת למון טרי, בכלל, ובפרט בפני הרשויות והערכאות השיפוטיות ב-BVI.

כמו כן, התבקש בית המשפט לקבוע כי רישום המשיבה כבעלת מניות משותפת בלמון טרי נעשה על-פי עצתה של המשיבה, בין היתר, למטרות משפטיות שאינן רלוונטיות יותר; ובעיקר, לקבוע כי המבקש רשאי היה לשנות רישום זה בכל עת ועל-פי שיקול דעתו הבלעדי וכי אותו רישום לא נעשה על-מנת להעניק למשיבה זכויות קנייניות.

לבסוף, התבקש בית המשפט להורות למשיבה, בצו, להימנע מכל פעולה בקשר לחברת למון טרי, בארץ או בחו"ל (בפרט, ב-BVI) ובתוך כך, לחדול מעשיית פעולות חד צדדיות מול מערכת המשפט ב-BVI ו/או רשם החברות ב-BVI ו/או בכלל, בכל הקשור לזכויות בעלי המניות בחברת למון טרי.

המבקש ציין בהמרצת הפתיחה כי בעקבות הליכי BVI, מונה מר Stuart Mackellar ככונס נכסים ללמון טרי ואסטוריה (להלן – **כונס הנכסים**), שפעל למנות את עצמו כדירקטור בהן. המבקש ציין כי הוא כופר בסמכותו של בית המשפט ב-BVI לדון בזכויות המבקש בחברת למון טרי, ובמהות היחסים בין המבקש למשיבה והפעולות שנעשו אגב יחסים אלה.

יצוין כי בנספח 15 לתצהיר יורשי המבקש מצוין כי ביום 09.03.2018 מונה כונס נכסים חדש – Paul Pretlove, שהגיש בקשה לשחרורו מתפקידו ביום 16.07.2019.

6. ביום 09.08.2017, כחודש לאחר הגשת המרצת הפתיחה, הגיש המבקש גם בקשה למתן צו מניעה זמני המורה למשיבה להימנע מכל פעולה בקשר ללמון טרי ואסטוריה, בארץ או בחו"ל, ובפרט ב-BVI. כמו כן, התבקש בית המשפט לתת צו המורה למשיבה להקפיא את הליכי המשפט שיזמה ב-BVI, לחדול מכל פעולה ולהימנע מנקיטת כל פעולה ב-BVI בקשר

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

עם החברות ו/או זכויות בעלי המניות בלמון טרי ואסטוריה, וזאת עד להכרעה בהמרצת הפתיחה. בתוך כך התבקש בית המשפט להורות למשיבה לחדול מעשיית כל פעולה, בין בעצמה ובין באמצעות מי מטעמה, מול מערכת המשפט ב-BVI ו/או ברשם החברות ב-BVI ו/או בכלל, בכל הקשור לזכויות בעלי המניות בחברות למון טרי ואסטוריה, וזאת עד למתן פסק דין סופי בהמרצת הפתיחה (להלן – **הבקשה למתן צו המניעה**).

לטענת המבקש, המשיבה ביצעה פעולות חד צדדיות ב-BVI, אשר מעבר לכך שאלו נעשו על יסוד בסיס נתונים מטעה, יש בהן כדי לגרום נזק ולסכל הליכי משפט המתנהלים בערכאות משפטיות בישראל ולגרום לנזקים בלתי הפיכים.

7. בהחלטת כב' השופטת חדוה וינבאום וולצקי בהליך זה מיום 21.08.2017, הועברה הבקשה למחלקה הכלכלית.

במועד זה הוגשה גם תשובתה של המשיבה לבקשה למתן צו מניעה, במסגרתה הועלו על-ידי המשיבה טענות שונות וביניהן: העדר סמכות מקומית לאור קיומה של תניית שיפוט ב-BVI והדין החל; קיומו של הליך תלוי ועומד ב-BVI; ואי עמידת הבקשה למתן צו המניעה בתנאים למתן צו זמני, ובכלל זאת – העדר עילת תביעה ראויה, שיהוי בהגשת הבקשה ושהבקשה הוגשה בחוסר תום לב תוך הסתרת עובדות מהותיות.

כמו כן, ביום זה הוגשה תשובת שמריהו להמרצת הפתיחה, ובה הובהר כי שמריהו מסכים לבקשה למתן צו המניעה, על כל הסעדים שהתבקשו בה, ונטענו טענות שונות בדבר זכויותיו של שמריהו במניות של אסטוריה.

8. ביום 23.08.2017 הוגשה תשובת המבקש לתגובת המשיבה לבקשה למתן צו המניעה, ובה הוכחו טענות המשיבה על-ידי המבקש. בין היתר, נטען כי מטעמי יעילות וחיסכון במשאבים, וכן עקב הימצאות המשיבים הפורמליים בישראל, ראוי שהתביעה תתנהל בישראל. כן צוין בתשובת המבקש כי שתי ערכאות ישראליות דנות בימים אלה בשאלת הזכויות והבעלות בחברות. לפיכך, ראוי לשיטתו כי גם תביעת המשיבה תתנהל בישראל. כמו כן, נטען בתשובת המבקש כי תניית השיפוט קיימת בתקנון אסטוריה בלבד, וכי בתקנון למון טרי לא כלולה כל תניית שיפוט.

9. ביום 06.10.2017 הגיש ב"כ המבקש הודעה לפיה המבקש נפצע קשה בתאונה, והוא מאושפז כשהוא מונשם ומורדם, וסובל מפגיעות בראשו.

10. ביום 30.10.2017 הגישו ב"כ המבקש בקשה למתן החלטה בבקשה למתן צו המניעה. בבקשה זו צוין כי ביום 25.10.2017 התקיימה פגישת גישור שהסתיימה בכישלון ובהפסקת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

הגישור עליו הסכימו הצדדים בדיון מיום 17.09.2017. לטענת ב"כ המבקש, המשיבה ניצלה את מצבו של המבקש להשיג הישגים ב-BVI, באופן חד צדדי ועל בסיס נתונים לא נכון. כך, לטענת המבקש, ניסה כונס הנכסים למנות דירקטור ללמון טרי, בעקבות מידע שנמסר לו ע"י המשיבה.

בהחלטתי מיום 30.10.2017 קבעתי כי ראוי להמתין למינוי אפוטרופוס למבקש, והוריתי לב"כ המבקש כי יודיעו לבית המשפט אם הם עומדים על הבקשה למתן ההחלטה במתכונתה זו, ואם יעמדו, היא תועבר לתגובה. ביום 31.10.2017 הודיעו ב"כ המבקש כי הם עומדים על בקשתם למתן צו ארעי עד למינוי אפוטרופוס למבקש או עד להחלטה אחרת.

11. ביום 01.11.2017 הגישה המשיבה בקשה למחיקת התובענה בשל מצבו הרפואי של המבקש. ביום 21.11.2017 הגיש המבקש תשובה לבקשת המשיבה, ובה נטען כי ביום 08.11.2017 נבדק המבקש על-ידי ד"ר שמעון בורשטיין, מומחה לפסיכיאטריה, אשר קבע כי המבקש כשיר לקבל החלטות באשר לגופו ולנכסיו. בהחלטותיי מהימים 03.12.2017 ו- 17.12.2017 הוריתי לאפוטרופוס הכללי להגיש עמדתו האם עליו להצטרף להליך.

ביום 28.12.2017 התקבלה תגובת ב"כ היועץ המשפטי לממשלה ולפיה מעולם לא נפתח תיק אפוטרופוסות אחר המבקש, וכי הוא סבור כי על בית המשפט לבחון שאלת כשרותו המשפטית של המבקש. בהחלטתי מיום 31.12.2017 ציינתי כי המבקש הודיע לבית המשפט באמצעות ב"כ כי שב לאיתנו.

12. ביום 08.01.2018 הגיש המבקש בקשה להורות על צירוף כונס הנכסים כמשיב להמרצת הפתיחה. כמו כן, ביקש המבקש ליתן צו זמני כנגד הכונס הזמני, המורה לו להימנע מביצוע כל פעולה בארץ בקשר עם ובנוגע לחברת אסטוריה, וזאת עד וככל שמינויו יעבור הליך הכרה בישראל בדרך של קליטה על-ידי בית משפט מוסמך בישראל על-פי חוק אכיפת פסקי-חוץ, תשי"ח-1958, וכי עד שתוכרע הכרתו של צו המינוי של הכונס, יפעיל המבקש את החברה, במהלך העסקים הרגיל (להלן – **הבקשה נגד כונס הנכסים**).

13. ביום 09.01.2018 הגישה המשיבה בקשה לסילוק התובענה על הסף, בעילות הבאות: העדר סמכות שיפוט בינלאומית בהיתן קיומה של תניית שיפוט זר בתקנון אסטוריה; קיומו של הליך תלוי ועומד בפורום מוסמך אחר (ב-BVI); קיומם של השתק שיפוטי ומניעות להגשת התובענה, והתנהלות שלא בתום לב שפוקדת על התביעה, לשיטת המשיבה, סילוק על הסף; בנוסף, ביום 10.01.2018 הגישה המשיבה בקשה לסילוק הבקשה הגד כונס הנכסים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

14. בהחלטתי מיום 16.01.2018 קבעתי כי בטרם אדון בצירוף כונס הנכסים כמשיב להמרצת הפתיחה ובבקשות הנסמכות על הצירוף האמור, נראה כי נכון לדון קודם בבקשת המשיבה לסילוק על הסף של המרצת הפתיחה, והוריתי כי המבקש יגיש תשובה לבקשה זו.

15. ביום 27.06.2018 הודיעו ב"כ המבקש כי המבקש שם קץ לחייו, ובהחלטתי מיום 01.07.2018 הוריתי לב"כ המבקש להודיע לבית המשפט היכן הדברים עומדים בתוך 90 ימים.

16. ביום 04.10.2018 הודיעו ב"כ המבקש כי יורשי המבקש הגישו בקשה לקיום צוואת המבקש, ובקשה למינוי מנהל עזבון, לרשם לענייני ירושה במחוז תל אביב והמרכז. כמו כן מסרו יורשי המבקש כי בכוונתם להמשיך בניהול ההליך שבכותרת.

באותו היום הגישה המשיבה בקשה למחיקת התובענה, וזאת בשל חוסר מעש, משום שלשיטת המשיבה עד למועד זה לא עדכן המבקש היכן הדברים עומדים. ביום 24.10.2018 הגיש המבקש תגובה לבקשת המחיקה שבה נטען כי נכון ליום 04.10.2018 טרם התקבלה החלטה בבקשות יורשי המבקש לבית הדין הרבני בחיפה.

ביום 20.01.2019 הודיעו ב"כ המבקש כי ביום 17.12.2018 ניתן צו קיום צוואתו של המבקש, ובהתאם לצוואתו, יורשיו המבקש הם שלושת ילדיו. כמו כן, עדכנו ב"כ המבקש כי יורשי המבקש מינו אותם לייצגם בהליך שבכותרת, וביקשו מבית המשפט להורות על חילוף בעלי הדין כך שהמבקש יוחלף ביורשי המבקש.

17. ביום 31.03.2019 נתן בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט חננאל שרעבי) תוקף של פסק דין להסכמות בין יורשי המבקש לשמריהו בהליך שהתנהל בין שמריהו למבקש ז"ל [נת"א 52150-09-14 ליברמן ואח' נ' מרקוס ואח'] (להלן – **ההליך בחיפה**), לפיהן שמריהו הוא הבעלים של מחצית מכל הזכויות באסטוריה ו/או בקשר אליה וזכאי למחצית מכל רווחיה בעבר, בהווה ובעתיד. לפיכך, הוסכם בין יורשי המבקש לשמריהו כי: מינויו של המבקש כדירקטור יחיד של אסטוריה; החלפת מסמכי ההתאגדות של אסטוריה (לרבות שינוי הון המניות); והנפקת המניות באסטוריה לטובת למון טרי – כולן בטלות ומבוטלות (להלן – **ההסכמות בהליך בחיפה**).

ביום 11.04.2019 הגישה המשיבה בקשה למחיקת התובענה, זאת לטענתה משום שההסכמות בהליך בחיפה משמען כי המבקש לא היה בעלים או מנהל של החברה נשואת המרצת הפתיחה, וכי כל המניות נשואות המרצת הפתיחה אינן תקפות. לטענת המשיבה, יורשי המבקש מושתקים השתק דיוני מלטעון בהקשר למניות נשוא המרצת הפתיחה לאחר

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

שהסכימו עם סבם (שמריהו) שהמניות נשוא תביעה זו בטלות, וכי מניות חברת הבת שייכות לסבם. כמו כן, לשיטת המשיבה, יורשי המבקש הסכימו במסגרת ההסכמות בהליך בחיפה כי המניות בטלות ומבוטלות, והבעלות בחברת הבת, אשר הוחזקה ב – 100% על-ידי החברה נשואת המרצת הפתיחה, אף היא לא הייתה בבעלות המבקש, ולפיכך לא עברו אליהם בירושה מכח צוואת המבקש. לגישתה, הסכמות אלה משמען שיורשי המבקש שינו את מעמדם והם נעדרי מעמד כלשהו להמשיך את המרצת הפתיחה.

בתשובה שהגישו יורשי המבקש הם טענו כי התוצאה של ההסכמות בהליך ובחיפה וכן של פסק הדין בבית הדין הרבני בחיפה היא ביטול ההחזקות של למון טרי באסטוריה וניתוק הקשר בין אסטוריה ללמון טרי (מלבד היות שתיהן בבעלות המבקש). לשיטת יורשי המבקש, התוצאה היא שלמשיבה אין כל זכויות בחברת אסטוריה, אם באופן ישיר ואם בשרשור, באמצעות חברת למון טרי.

18. בהחלטתי מיום 21.05.2019 דחיתי את בקשות המשיבה לסילוק על הסף. זאת, בין היתר, משום שהמשיבה הודתה בבקשתה לסעד זמני מיום 21.08.2017 כי למנוח ויורשיו יש זכויות במניות למון טרי. נימוק נוסף להחלטתי הוא שההסכמות בהליך בחיפה תוחמו למחלוקות ככל שיהיו בין יורשי המבקש לשמריהו, ומבלי לקבוע מסמרות, באותו השלב היה נראה כי אין להן נפקות בהליך זה.

19. ביום 22.12.2019 התקיים דיון לפניי ובו קבעתי כי תצהירו של המבקש אינו חלק מחומר הראיות, למעט לצורכי אזכור.

20. ביום 20.01.2020 הגישה המשיבה תשובה להמרצת הפתיחה, וכן הוגשה תשובת עתליה ושמריהו להמרצת הפתיחה.

21. בימים 15.6.2020, 17.6.2020 ו – 06.09.2020 התקיימו דיוני ההוכחות בהליך זה. סיכומים מטעם המבקש הוגשו ביום 29.10.2020, סיכומים מטעם המשיבה הוגשו ביום 23.12.2020 וסיכומי תשובה מטעם המבקש הוגשו ביום 25.01.2021.

22. עד כאן, בהרחבה, השתלשלות העניינים בהליך שלפניי.

עיקרי העובדות שאינן שנויות במחלוקת

23. מעיון בכתבי הטענות שהוגשו מטעם הצדדים, כמו גם השלמת טיעוניהם בעל פה לפניי עולה, כי ניתן למצות מספר אירועים עובדתיים שעצם קיומם אינו שנוי במחלוקת בין הצדדים, זאת בניגוד למשמעות אותה מייחסים הצדדים אירועים אלה – הן ברמה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

- העובדתית והן ברמה המשפטית, לגביה חלוקים הצדדים. בהתאם לכך, אפרט להלן את התשתית העובדתית שהצדדים אינם חלוקים לגביה.
24. אסטוריה הוקמה בשנת 1990. אין חולק כי המבקש לקח חלק פעיל בהקמת אסטוריה. פעילותה העסקית היחידה היא בישראל – היא בעלת זכויות במבנים להשכרה בפארקי התעשייה תרדיון (משגב) וקצרין, המושכרים על-ידי אסטוריה לצדדים שלישיים.
25. בשנת 2007 נפרדו המבקש ועתליה, ולאחר מכן התגרשו. בין המבקש לגרושתו התנהלה תביעת גירושין רכושית בבית הדין הרבני בחיפה (תביעה מספר 891462), אשר עסקה בזכויות הצדדים ברכוש המשותף. המשיבה ייצגה את המבקש בדיון בבית הדין הרבני בחיפה ביום 28.3.2017, וחקרה את עתליה.
26. המבקש והמשיבה החלו לנהל קשר רומנטי בסביבות חודש פברואר 2012. הקשר הרומנטי ביניהם הסתיים ביולי 2016 לערך (להלן – **תקופת הקשר ו-הקשר הרומנטי** בהתאמה).
27. בשנת 2013 ערך המבקש צוואה שבה העניק למשיבה 40% מנכסיו, וכן 20% נוספים ממניות אסטוריה אשר יוחזקו בנאמנות עבור מיה. כלומר, המשיבה הייתה אמורה להיות בעלת 60% בזכויות ההצבעה באסטוריה ו- 40% בזכות לדיוידנד (להלן – **הצוואה הראשונה**). צוואה זו הוחלפה בצוואה אחרת במאי 2017, שבה הוריש המבקש את כל רכושו לשלושת ילדיו, בחלקים שווים (להלן – **הצוואה המאוחרת**).
28. למון טרי הוקמה במהלך שנת 2014. אין חולק כי המבקש לקח חלק פעיל בהקמת למון טרי.
- המבקש העביר את כל זכויותיו באסטוריה ללמון טרי, לרבות הבעלות במניות אסטוריה, ומינוי למון טרי כדירקטור יחיד באסטוריה (במקומו של המבקש) כחצי שנה לאחר הקמת למון טרי (להלן – **הפעולות בלמון טרי**). אין חולק בין הצדדים כי למשיבה היה חלק משמעותי בסיוע למשיב בגיבוש וביצוע הליכים אלה [ר', למשל, סעיף 17 לתשובת המשיבה לבקשה למתן צו המניעה].
29. בספטמבר 2014 הגיש שמריהו תובענה לבית המשפט המחוזי בחיפה (ת"א 52150-09-14), בה הוא טען לזכויות באסטוריה. תביעה זו כאמור הסתיימה בפסק דין שהתקבל ביום 31.03.2019.
30. באוקטובר 2014 נשלחה על-ידי המשיבה הודעת דוא"ל לעורכי הדין Anton Goldstein ו Robert J.D. Briant ממשרד עורכי הדין Conyers הפועל ב-BVI, בבקשה לחוות דעת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

משפטית לגבי אסטוריה. בתחילת המייל מציגה את עצמה המשיבה כעורכת דין ישראלית המייצגת לקוח המחזיק במניות למוכ"ז בחברה ב-BVI [נספח 3 להמרצת הפתיחה] (להלן – **בקשת הייעוץ מ – Conyers**).

31. בין החודשים פברואר 2014 ועד נובמבר 2015 התכתבה המשיבה באמצעות דוא"ל עם נציגים ממשרד עורכי הדין Harneys הפועל ב-BVI (להלן – **הרניס**). הצדדים אינם חלוקים על עצם קיומן של תכתובות אלה. אלה העובדות המרכזיות העולות מעיון בהתכתבויות אלה:

א. בפברואר 2014, המשיבה מסרה לנציגי הרניס כי המבקש מעוניין להקים חברה חדשה וכי המבקש מעוניין בתכנון ירושה על-ידי הרניס.

בשלב זה, מופנית המשיבה על-ידי נציגי הרניס למר Will Burnell, עורך דין לענייני **נאמנות** ("trust lawyer") (להלן – **וויל**). וויל מעביר למשיבה מידע על אודות דיני הנאמנות ב-BVI והעלויות של הקמת מנגנון נאמנות על-ידי הרניס.

ב. בחודש אוקטובר 2015 מבקשת המשיבה מוויל לקבוע מועד לשיחה על חלופות נאמנות עבור המבקש.

השיחה התקיימה לבסוף בחודש נובמבר 2015. לאחריה, ביום 10.11.2015, שלח וויל למשיבה הודעת דוא"ל שבה הוא מפרט את המצב המשפטי כפי שהוא מבין אותו, והצעות שונות ליישומן תחת מנגנוני נאמנות. למען הסר ספק יצוין, כי המבקש טוען בכתבי טענותיו שהתכתובת עוסקת **במנגנוני נאמנות, ולא בהעברת מניות** – כאשר גם המשיבה בחקירתה בדיון שהתקיים בפניי אינה מכחישה זאת [פ/06.09.2020, עמ' 143 ש' 25-33].

(סעיפים א-ב' יחד, להלן – **תכתובות הנאמנות**)

ג. ביום 07.12.2015 כותבת המשיבה למבקש הודעת דוא"ל שכותרתה "**תכתוב אליי כך**" [נספח 5 להמרצת הפתיחה], ותוכנה:

"Dear Jodi,

Please arrange to have yourself added as a joint shareholder to all of my shares in LemonTreeLeaves, and prepare an agreement according to which you have

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

all voting rights and that you will act in the shares on behalf of my heirs, as executor of my will.

Thank you,

David"

(להלן – הוראת המבקש בעניין העברת המניות)

באותו היום המבקש שולח אל המשיבה הודעת דוא"ל בנוסח מעלה, והמשיבה מעבירה את ההודעה לנציג הרניס. כמו כן, המשיבה מבקשת מנציג הרניס להכין את הטפסים הנדרשים כדי להוסיף אותה כבעלת מניות, ושואלת אותו האם הוא מעוניין שיוכן על-ידה הסכם בעלי המניות, או שיש לו הסכם סטנדרטי בו תוכל להשתמש. מספר דקות לאחר מכן, המשיבה שולחת לנציג הרניס הודעת דוא"ל נוספת שבה היא מעדכנת את נציג הרניס שהמבקש ביקש מהמשיבה לכתוב את הסכם בעלי המניות בעברית, ולפיכך המשיבה תכין את הסכם בעלי המניות.

32. המבקש והמשיבה מסכימים כי לא הוכן הסכם בעלי מניות כאמור.

33. בסוף שנת 2015, חתמו המבקש והמשיבה על הסכם העברת מניות בלמון טרי, שלאחריו החזיקו המבקש והמשיבה, במשותף, את כל מניות החברה (להלן – שטר העברת המניות).

34. המשיבה שלחה מספר הודעות דואר אלקטרוני למבקש כדי להגן על זכויותיה הנטענות במניות: המבקש התבקש על-ידי המשיבה לכנס אסיפת בעלי מניות של למון טרי, וכן לאשר כי הוא אינו מוציא כספים מנכסיה של החברה, דהיינו מאסטוריה, לטובתו האישית. המבקש הביע הסתייגותו בנוגע לזכויותיה הנטענות של המשיבה במניות. לאחר מכן, התקיימו חילופי דברים בין המבקש לבין המשיבה בדבר עצם קיומן של הזכויות הנטענות של המשיבה במניות, והשניים אף נפגשו על מנת לדון בכך ביום 29.04.2017.

35. המבקש פעל למינויו מחדש לדירקטור באסטוריה, במקומה של למון טרי, ופעל להקצאת מניות נוספות בלמון טרי לזכותו. לאחר הקצאה זו החזיק המבקש (לבדו) ב-97% ממניות למון טרי, ו-3% הנותרים נותרו ברישומים כהחזקה משותפת של המבקש והמשיבה (להלן – הקצאת המניות המחודשת).

36. בשנת 2017, לאחר הפגישה בין המבקש לבין המשיבה, פנתה המשיבה לבית המשפט ב-BVI בבקשה למנות כונס נכסים ללמון טרי, במעמד צד אחד. בית המשפט ב-BVI אישר

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

את בקשת המשיבה, ומונה כונס הנכסים. כונס הנכסים פעל למנות את עצמו לדירקטור בלמון טרי ובאסטוריה, וככונס נכסים לאסטוריה. נכון למועד כתיבת פסק הדין, כונס הנכסים עודנו מכהן בתפקידו.

טענות הצדדים

37. על אף העובדות המוסכמות מעלה, גרסאות הצדדים שונות מאוד בהתייחסותן לנסיבות שאפפו את האירועים המתוארים. לנסיבות אלה, כאמור, השפעה מכרעת על תוצאות ההליך, שכן השאלה העובדתית המרכזית שבה נדרשת ההכרעה היא – **האם רישום המשיבה כבעלת מניות בלמון טרי נועד להקנות לה זכויות קנייניות, אם לאו.**

38. בטרם אפרט את טענות הצדדים, אציין כי במהלך ההליך הושמעו בפניי טענות רבות הנוגעות אל טיב הקשר בין המבקש לבין המשיבה, כמו גם לגבי אירועים שונים שקרו ביניהם במהלך הקשר הזוגי ולאחריו. כן נשמעו טענות רבות ביחס לקשריו של המבקש עם יורשיו, עם המשיבים הפורמליים וכן עם צדדי ג' שאינם חלק מההליך דנא. בהתייחס למחלוקת מושא ההליך, מצאתי כי רבות מטענות אלה אינן דורשות התייחסות במסגרת הכרעתי זו, משום שאין בהן, ממילא, כדי להעלות או להוריד לעניין הפלוגתא. לפיכך, טענות הקשורות ליחסי המבקש עם המשיבה ו/או עם יורשיו יופיעו בחלק זה בקצרה, וככל שיש בהן כדי לעזור להבהרת וחיזוק טענות הצדדים.

כן יצוין, כי בכתבי הטענות הצדדים אף השמיעו טענות אישיות וחמורות זה כלפי משנהו, תוך שימוש בשפה בוטה, שמוטב היה אילולא הייתה מובאת בפני בית המשפט. שעה שאין בטענות אלה כדי לסייע בביאור השאלה שבמחלוקת, והן אף אינן מעניינות של בית המשפט – הרי שגם לכך לא מצאתי להתייחס במסגרת החלטתי דנן.

טענות המבקש

39. כאמור, בהחלטתי מיום 22.12.2019 קבעתי, כי תצהיר המבקש אינו חלק מחומר הראיות, למעט לצורכי אזכור. לפיכך, ועקב קשריהם הרופפים של יורשי המבקש עם המבקש בעת קרות מרבית האירועים המתוארים בהמרצת הפתיחה – דבר שאין עליו מחלוקת בין הצדדים – גרסתו העובדתית של המבקש לאירועים מובאת כאן לצורך הבנת השתלשלות האירועים.

כמו כן, יובהר כי לאור שינוי בעלי הדין עקב פטירת המבקש והגשת תצהיר מטעם יורשי המבקש כאמור מעלה, ולצד האמור בהמרצת הפתיחה, אתייחס גם לטענות יורשי המבקש כפי שהן עולות מהסיכומים מטעם המבקש. זאת, עקב מספר התאמות שנעשו בתצהיר

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

יורשי המבקש על-מנת להיכנס בנעליו של המבקש, שאין בהן לעלות כדי הרחבת חזית אסורה.

40. לטענת המבקש, רישום המניות על שמם המשותף של המבקש והמשיבה לא נעשה על מנת להעניק לאחרונה זכויות קנייניות, אלא על מנת שהיא תפעל כנאמנה, כמוציאה לפועל של צוואתו של המבקש, לטובת יורשיו.

המבקש סומך את ידיו, בין היתר, על בקשת הביצוע. את הודעת המייל הזו שלח המבקש למשיבה (באותו הנוסח כפי שנכתב על-ידי המשיבה), והיא שלחה אותה אל עורך הדין הרלוונטי ב – Harneys, תוך בקשה להתווסף למניות במשותף עם המבקש, וכי הסכם בעלי המניות (המבקש והמשיבה) ינוסח על-ידי המשיבה. לשיטת המבקש, הגדרת המשיבה כ – "executor of my will" ביחס למניות למון טרי משמעה כי המניות בלמון טרי הועברו למשיבה בנאמנות, וזאת כדי שתדאג להעבירן ליורשים לאחר פטירתו של המבקש, ואין בה כדי להקנות למשיבה קניין במניות אלה.

41. לשיטת המבקש, עניינה של המרצת הפתיחה הוא בשאלת הזכויות בחברת למון טרי. לטענתו, הקשר בין המבקש למשיבה היה קשר רומנטי (כהגדרתו מעלה), וכן קשר מקצועי, שבמסגרתו סיפקה המשיבה למבקש יעוץ וסיוע משפטי באשר לאופן ההתנהלות הנכון, בתביעות ובכלל, תוך שיתוף פעולה וקיום שיחות ממושכות עם גורמים שונים. המשיבה אף פעלה בשם המבקש כעורכת דינו בפני עורכי דין, יועצים ונותני שירותים ב – BVI (להלן – **הקשר המקצועי**).

לטענת המבקש, הוא נתן אמון מלא במשיבה, על רקע הקשר המקצועי והרומנטי ביניהם, והמבקש שמע לעצתה המקצועית, שהאמין בתמימותו שגם משרתת את טובתו האישית, מתוך אמונה כי המשיבה לא תעשה דבר שיפגע בו או בזכויותיו.

42. לפי המבקש, חברת למון טרי הוקמה בעצתה המשפטית של המשיבה. כמו כן, לטענת המבקש, המשיבה היא זו שהגתה את הרעיון לפיו המבקש ירשום את מניות למון טרי – שהיו בבעלות המבקש בלבד – על שם המבקש והמשיבה במשותף, כך ששניהם יחזיקו במשותף ב-100% מהמניות (להלן – **עצת רישום המניות**).

43. לגרסת המבקש, עולה כי בתכתובות הנאמנות, העלו הגורמים ב-BVI חשש מפורש מפני האפשרות שהמניות יעברו על שמה של המשיבה, ויעצו לה כי האפשרות הטובה ביותר היא החזקת מניותו של המבקש בידיהם בנאמנות. לדברי המבקש, המשיבה הפיסה את דעתו, בדרכי עורמה, כי על-מנת כביכול לחסוך בעלויות הנאמנות ב-BVI, היא תירשם כבעלים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

משותף של המניות ביחד עמו, וזאת על-מנת לנהוג בהן לטובת יורשיו, ותהיה נאמנה עליהן עבורו. כך, טוען המבקש כי הוראת המבקש בעניין העברת המניות היא חלק מהנחיות המשיבה למבקש מה עליו לעשות כדי לממש נאמנות זו.

44. לטענת המבקש, הפעולות בלמון טרי והוראות העברת המניות נעשו על-פי עצה ושכנוע של המשיבה. המשיבה טענה בפניו כי רישום כאמור היה "נכון" מבחינת המבקש מטעמים טקטיים אשר נגעו למשפטים שניהל המבקש מול גרושתו וחמו בקשר למניות חברת אסטוריה, וכדי להבטיח כי יהיה בנמצא מי שיוכל לנהל ולכוון את פעילות אסטוריה במקרה של פטירת המבקש או מצב אחר שבו כושרו ייפגע – וזאת מתוך כוונה לממש את צוואתו ולדאוג ליורשיו.

לפיכך, נטען כי המבקש, אשר רכש אמון רב במשיבה, פעל בהתאם ליעוץ המשפטי שקיבל מהמשיבה במסגרת הקשר המקצועי, ומתוך דאגה לילדיו ורצון להגן על נכסיו במקרה של פטירה או חוסר יכולת אחרת לנהל את ענייניו.

45. מהאירועים הנ"ל טוען המבקש כי המשיבה פעלה כעורכת דינו. לפי המבקש, בפסיקת בתי המשפט נקבע, כי שאלת קיומם של יחסי עו"ד-לקוח היא עובדתית-אובייקטיבית, המוכרעת על סמך מכלול נסיבות המקרה [המבקש מפנה לע"א **משה לוי נ' יצחק יחזקאל שרמן** (פורסם בנבו, 10.09.1990); ולת.א. (ת"א) 27789-02-10 **יונתן גוטליב נ' עמוס קוצר** (פורסם בנבו, 12.09.2012) (להלן – **עניין גוטליב**)]. המבחן לאיתור קיומם של יחסי עו"ד-לקוח מתמקד בשאלה אם ניתנו שירותים מקצועיים לאדם שייפה את כוחו של עורך הדין, בכתב או בעל-פה, לייצגו בפורום כלשהו או לעשות עבורו פעולה משפטית כלשהי [המבקש מפנה לעניין **גוטליב**, בעמ' 8 וההפניות שם].

לגרסת המבקש, המשיבה עשתה שימוש בידיעותיה המשפטיות על-מנת להעניק שירות משפטי למבקש במשפטיו השונים. כך למשל, העניקה המשיבה למבקש יעוץ משפטי בכל הנוגע להקמת חברת למון טרי כחברת אחזקות, וביצעה בעצמה את כל ההתנהלות מול הגורמים השונים ב-BVI [המבקש מפנה למייל מיום 25.2.2014 המסומן מב/2]. לטענתו, כאשר הדבר שירת את מטרותיה, הציגה עצמה המשיבה כבת זוגו של המבקש בלבד, תוך שהיא מסתירה את העובדה שיעצה לו כעורכת דינו (למשל, בפני בית המשפט ב-BVI בתביעתה). [המבקש מפנה לפ/06.09.2020, עמ' 136 ש' 23]. לעומת זאת, כאשר המשיבה פונה לגורמים השונים ב-BVI, וכאשר הדבר שרת את מטרותיה, המשיבה נמנעה מלציין שהיא בת זוגו של המבקש, והציגה עצמה מפורשות כעורכת דינו, ואף כמי שמייצגת אותו בפני ערכאות שיפוטיות.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

כך למשל, ביום 23.10.2014, שלחה המשיבה הודעת דוא"ל לעורכי דין ב – BVI [נספח 3 להמרצת הפתיחה]. בהודעה זו המבקש אינו מכותב, והיא נפתחה במילים: "I am an attorney practicing in Israel and I am currently representing a client holding bearer shares in a BVI company...". כשנשאלה בחקירתה בדיון שהתקיים לפניי מי הוא אותו לקוח שהיא מייצגת, ענתה המשיבה כי מדובר במבקש [המבקש מפנה לפ/06.09.2020, עמ' 135 ש' 19-30]. כלומר, לגרסתו, ניתן לראות בהודעה זו ראייה לכך שהמשיבה הציגה את עצמה כעורכת דינו של המבקש.

לטענת המבקש, גם בשיחות ותכתובות מאוחרות יותר, המשיבה הסתירה במכוון את היותה בת זוגו של המבקש. כך למשל, באחת התכתובות עם וויל, הוא מציין כי התקיימה ביניהם שיחה ממנה הבין כי היא משמשת כיועצת שלו וכמוציאה לפועל של צוואתו [ר' נספח 4 להמרצת הפתיחה].

עדות נוספת לשיטת המבקש להיותה של המשיבה עורכת דין של המבקש ניתן למצוא בכך שהיא ייצגה את המבקש בפני בית הדין הרבני בחיפה. לטענת המבקש, העובדה שהמשיבה הסתירה מבית הדין את העובדה כי הייתה בת זוגו של המבקש, וכי יש לה טענות לאינטרס רכושי בחברות נשוא הסכסוך, היא הפרה של חובותיה כלפי בית הדין הרבני לעזור לבית המשפט לעשות משפט, בהתאם להוראות סעיף 54 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961.

46. לגבי טיב היחסים בין המבקש למשיבה, טוען המבקש כי הקשר הרומנטי אין משמעו כי המבקש ביקש להעניק למשיבה חברה אשר היא, לטענתו, מפעל חייו, השווה כ – 14 מיליון ש"ח, תוך הדרה מוחלטת של ילדיו.

לצורך זאת, נעזר המבקש בתכתובות שהוצגו עד כה, תוך השמעת טענה שהמשיבה לא הציגה לגורמים ב – BVI כי היא גם בת זוגו של המבקש. מתכתובות אלה, הוא מסיק גם כי המשיבה קיימה שיחה בנובמבר 2015 עם חברת הרניס ב – BVI, שבה ביקשה לקבל מידע אודות מנגנוני נאמנות, אשר יבטיחו את המנגנון אותו רצה המבקש להבטיח, והוא כי המשיבה תהיה המוציאה לפועל של צוואתו, ותדאג ליורשיו.

לפי התכתובות, עולה לגרסת המבקש כי המשיבה הציגה בפני הרניס אפשרות שהמניות יעברו על שמה, ונציגי הרניס העלו חששות בדבר מנגנון זה, שכן המשמעות היא, לשיטתם, כי המשיבה לא תהיה מחויבת לפעול על-פי צוואתו של המבקש, אלא היא תוכל לעשות במניות כרצונה. זהו, לשיטת המבקש, עניין אשר עומד בניגוד לחובות המשיבה כמוציאה לפועל של צוואתו של המבקש.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

47. המבקש מתייחס גם למייל הוראת המבקש בעניין העברת המניות. לגישתו, הודעה זו מראה כי רישום המניות נעשה כדי להקנות למשיבה כח לפעול כמוציאת צוואתו של המבקש לפועל, ולא לשם הקניית זכויות קנייניות כלשהן למשיבה או לתת לה את המניות במתנה. לטענת המבקש, מטרת העברת המניות לרישום משותף הייתה ליצור מנגנון של נאמנות, על-מנת שהמשיבה תוכל לדאוג לממש את רצונו של המבקש, כפי שזו באה לידי ביטוי בצוואתו. המבקש טוען כי אילו רצה להעניק למשיבה את מניותו למון טרי, הוא היה יכול לציין זאת במפורש בהודעה זו.

48. המבקש מתייחס גם לעובדה כי המשיבה לא הכינה הסכם בעלי מניות, אשר לשיטתו היה אמור להסדיר את מנגנון הנאמנות, וטוען כי לא עשתה זאת משום שהיה לה אינטרס מובהק שלא יהיה הסכם כזה.

49. לפי המבקש, התברר לו בדיעבד כי עצת רישום המניות של המשיבה הייתה כל כולה במטרה להניח את ידה על זכויותיו של המבקש בחברה. לפיכך, מתוך רצון להגן על נכסיו, ולאפשר לו להמשיך ולפעול בלמון טרי ואסטוריה ללא הגבלה, ביצע המבקש את הקצאת המניות המחודשת.

50. ביחס לשטר העברת המניות, מפנה המבקש לשורה לפיה המניות ניתנו למשיבה "for good and valuable consideration". לגישתו, מאחר ועל-פי שטר העברת המניות, המניות ניתנו למשיבה בתמורה, ממילא לא יכול להיות מדובר במתנה, שהרי מתנה היא הקניית נכס שלא בתמורה לפי חוק המתנה, התשכ"ח-1968. שטר העברת המניות לטענתו אינו נוגע להעברת מניות (במתנה או לא במתנה) למשיבה, אלא להעברה לבעלות משותפת של המבקש והמשיבה. המבקש טוען שאילו היה רוצה להעביר למשיבה את המניות, הוא היה צריך לעשות זאת במפורש, באמצעות צוואתו, או לכל הפחות על-ידי העברת המניות כולן לידי המשיבה בפועל, עוד בחייו. המבקש לא עשה כן, משום שרצה לממש את צוואתו, כאשר המשיבה ממונה כמנהלת עיזבונו ומוציאה לפועל של צוואתו, לטובת יורשיו.

51. ביחס לטענת המתנה, המבקש טוען כי כדי להתחקות אחר גמירות דעת וכוונת הצדדים ל"הסכם מתנה", יש לפעול על-פי הכללים הפרשניים המקובלים בפירוש חוזים, תוך מתן משקל מכריע לגמירות דעת נותן המתנה, המבקש. המבקש נעזר בסעיף 25(א) לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973, וטוען כי פירוש לשוני של שטר העברת המניות מעלה כי המניות ניתנו, לכאורה, בתמורה, ולפיכך אין מדובר בהסכם מתנה. המבקש טוען כי בתיק אין אף מסמך שבו המבקש מסכים להעניק במתנה למשיבה את כל זכויותיו בלמון טרי, וכי פרשנות של אומד דעת הצדדים מביאה למסקנה לפיה התכוון המבקש כי המשיבה תשמש כנאמנה כאמור, ולא על מנת להעביר את המניות כקניין.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

52. המבקש מוסיף כי מעורבותה האקטיבית של המשיבה בהליך העברת המניות, הן כבת זוגו והן כעורכת דינו ודוברת השפה האנגלית, כאשר פערי המידע בין המבקש למשיבה הם גדולים ומידת ההשפעה של המשיבה על המבקש היא גדולה, עומדת כחזקה לחובתה של המשיבה.

53. כמו כן, טוען המבקש כי המשיבה קיבלה את מניות למון טרי בנאמנות, וזאת משום שיסודות הנאמנות מתקיימים במלואם: למשיבה הוקנתה זיקה למניות למון טרי, כמוציאה לפועל של צוואתו לטובת יורשיו; המשיבה היא צד ל"חוזה נאמנות" שבו מופיע תנאי לטובת המבקש, בחייו, ולטובת יורשיו, עם מותו; תחילת הנאמנות הייתה עם העברת המניות לרישום משותף על שמם של המבקש והמשיבה; והמבקש נותר השולט בנכס. לטענת המבקש, סיומה של הנאמנות הגיע עם השגת מטרתה, היינו, מימוש צוואתו של המבקש. כמו כן, מוסיף המבקש כי המשיבה, בזמן אמת, לא נהגה במניות כמנהג בעלים.

54. לגבי כונס הנכסים שמונה ללמון טרי ואסטוריה – לגרסת המבקש, התביעה ב – BVI הוגשה תוך הצגת מצג שקרי ע"י המשיבה, לפיו היא בעלים של 100% ממניות למון טרי (במשותף עם המבקש), ולמון טרי מחזיקה 100% ממניות אסטוריה. כן נטען כי המשיבה הציגה מצג שקרי ולפיו זכויות אלה נתונות לה גם מכח היותה ידועה בציבור כביכול של המבקש. כך, מאחר וזוהי התמונה העובדתית שהוצגה בפני בית המשפט שם במעמד צד אחד, זה בתורו אישר את מינוי כונס הנכסים על נכסי למון טרי.

55. לטענת יורשי המבקש, אמנם הקשר שלהם עם המבקש לא היה הדוק במשך תקופה ארוכה – אך זה ביקש לדאוג להם ולרווחתם, זאת גם בחייו במסגרת סכום תמיכה שהעביר לעתליה עבורם במשך תקופה, וגם באמצעות העברת מניות החברה אליהם לאחר מותו.

טענות המשיבה

56. המשיבה, מצדה, טוענת כי העברת מניות למון טרי אליה נועדה לתת למשיבה זכויות במניות החברה, וכי היא נבעה מהקשר הרומנטי הקרוב, לטענתה, שהיה בין המבקש למשיבה.

57. המשיבה מתארת את יחסו של המבקש אליה כ"אהבה גדולה" [סעיף 7 לסיכומי המשיבה]. לטענתה, יעל ניתקה קשר עם המבקש בשנת 2007, בעוד שאר ילדי המבקש שמרו איתו על קשר רופף וטעון מאוד שנותק לחלוטין עם הזמן.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

המשיבה מתארת קשר זוגי קרוב בינה לבין המבקש בתקופת הקשר הרומנטי. לטענתה, היא והמבקש היו ידועים בציבור. במסגרת קשר זה עברו השניים לגור ביחד, והמבקש, לשיטתה, ביקש לדאוג לבת זוגתו בחייו ולאחר מותו. לגרסתה, המבקש שילם את הוצאות הבית בו גרו, וכן ערך את הצוואה הקודמת כחלק מרצונו לדאוג לה כאמור. לטענתה, לאחר שילדיו ניתקו עמו קשר, ונקטו נגדו פעולות משפטיות לטובת אמם וסבם, הפסיק להעביר אליהם כספים.

לדבריה, בסוף שנת 2015, כאשר המבקש והמשיבה האמינו שיחיו יחדיו לכל חייהם, הוא החליט להעביר את אחזקותיו בחברת למון טרי – שהחזיקה את מניות אסטוריה – לאחזקה משותפת עם המשיבה. לאחר ההעברה, הוא המשיך בניהול השוטף של החברה כפי שעשה לפני כן, כאשר פירות עבודתו המשיכו לשמש למימון חייהם.

לטענת המשיבה, רישום זה מטרתו הייתה לדאוג לרווחתה כבת זוגו על-ידי רישום אחזקה משותפת עמו במניות החברה, ששנתיים קודם לכן כתב בצוואה הקודמת שהיא תשלוט בה לאחר מותו. כך, היא טוענת כי ההעברה נועדה להביא לשותפות בחייהם וגם להקל על הליך העברה מסודרת של החברה למשיבה במידת הצורך. כן מציינת המשיבה כי המבקש ביקש ממנה שתדאג לילדיו מכספי החברה למקרה שיעלה עניין רפואי, מתוך הידיעה שהמניות שיצאו מהעזבון יהיו רק של המשיבה. לטענת המשיבה, רעיון רישום המניות המשותף היה של המבקש בלבד.

לטענת המשיבה, התכתובות עם הרניס, ובפרט התכתובת מיום 10.11.2015 שבה מציין וויל כי לאחר רישום המניות על שם המשיבה, ועם מותו של המבקש, "[The shares will belong to you 'absolutely' – ie outright and free of trust", מראה כי המבקש, לאחר שהבין את האפשרויות העומדות בפניו הן מאותה תכתובת והן מהתייעצויות עם המומחה, ואחרי שבדק את הנושא מעל לשנה, החליט שלא להקים נאמנות או מבנה לפיו המניות יועברו למשיבה לאחר מותו, אלא להעביר אותן אליה, במשותף וללא תנאי, בחייו. לגישתה, המכתב והפעולות שנעשו מאשרים כי המבקש לא הקים נאמנות ובחר לתת למשיבה מתנה בחייו.

58. המשיבה מכחישה את טענת המבקש כי ברישום המניות הוסדר ביניהם מנגנון נאמנות, וטוענת שלא הייתה גמירות דעת שלה או של המבקש להתקשר בהסכם מסוג זה. כמו כן, לטענת המשיבה, המבקש לא הראה מהי מהות אותה נאמנות לה הוא טוען.

59. לגבי טענת המבקש כי ייצגה אותו בהליכים משפטיים שונים ואל מול הרשויות ב – BVI – לגרסת המשיבה, היא, כבת זוגו וכהבעת תמיכה, ולא בשל היותה עורכת דין בהשכלתה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

ומקצועה, עמדה לצידו ועזרה למבקש במשפטיו השונים מול שמריהו ועתליה, וכי המבקש היה מיוצג בכל משפט על-ידי עורך דין מומחה לאותו תחום, ועל-ידי עורך הדין יהודה גולדברג לצרכיו השוטפים.

לטענת המשיבה, היא עזרה למבקש בכל המשפטים אשר היה מעורב בהם, ואף מצאה מומחה ב-BVI אשר יעץ כיצד לפעול לאור מצב משפטי מורכב אליו נקלעו החברות ב-BVI, ולטענתה, בזכות עזרתה ניצלה החברה מהלאמה, דבר אשר המבקש העריך והוקיר, והעמיק את תחושת השותפות שלהם בחברה. נוסף על כל טוענת המשיבה כי לה עצמה אין מומחיות לעניין דיני BVI.

כמו כן טענה המשיבה כי אף אם היו ביניהם יחסי עורך דין-לקוח, אין בכך כדי לפגוע בזכויותיה כבעלת מניות משותפת עמו, בדבר מתן המתנה או בזכויותיה במניות, וכן כי לא הוכח כל קשר בין הסיוע המשפטי שנתנה למבקש למתן המניות.

60. המשיבה הציגה בתצהירה [נספחים 12-13 לתצהיר המשיבה] עדות של המבקש לפיה בשרשור מלא עד ליחידים – המניות מוחזקות על-ידו ועל-ידי צד ג' שאיננו עורך דינו. כן מצהיר המבקש שם כי המניות אינן מוחזקות בנאמנות והמבקש אינו יכול לתת הוראות לגביהן. לטענתה, בית המשפט קיבל את גרסתו בהחלטה 50 המצורפת כנספח 12 לתצהירה (להלן – עדות המבקש בהליך החיפה). המשיבה טוענת כי גרסה זו סותרת את טענתו לכאורה של המבקש כי לא ידע שרישום המניות על שמה הוא כדי להקנות לה זכויות בחברה ולא לצורך נאמנות.

61. בסיכומיה (וכן לאורך ההליך) טענה גם המשיבה כי הדין החל על פעולת העברת המניות ועל זכויות המשיבה במניות הוא הדין ב-BVI ולא בישראל. לטענתה המבקש לא הביא ראיה לדין החל ב-BVI ולפיכך דין ההמרצה להידחות.

דין והכרעה

62. לצורך הכרעה בשאלת מהות רישום המניות על שם המשיבה – שכן זהו לב המחלוקת שלפניי, ועקב ריבוי הטענות, הראיות והעדויות שהוצגו בהליך זה, כשלב מקדמי – יש לברור מבין כלל הראיות והעדויות שהוצגו בפניי את אלו התורמות, בסופו של יום, להכרעה במחלוקת, בבחינת לבור את המוץ מן הבר.

63. במסגרת הדיון וההכרעה להלן, אדרש תחילה לשאלה האם התכוון המבקש להעניק את מניות למון טרי למשיבה במתנה. כפועל יוצא משאלה זו, אבחן האם היה ברישום המניות על שם המשיבה משום מתן המניות במתנה למשיבה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

64. לאחר מכן, וככל שלא תימצא כוונה כזאת, אבדוק האם התקיימה, במקרה זה, מסגרת של יחסי נאמנות. לבסוף, אעסוק בסוגיות עובדתיות נוספות העשויות להועיל בפרשנות אומד דעת הצדדים ביחס למטרת רישום המניות על-שם המשיבה במשותף.

כוונה לתת מתנה

המסגרת הנורמטיבית

65. סעיף 2 לחוק המתנה, תשכ"ח-1968 (להלן – **חוק המתנה**), מחיל על הסכמי המתנה את החובה לגמירת דעת הצדדים ביחס לכוונה למסירת וקבלת המתנה:

"2. מתנה נגמרת בהקניית דבר-המתנה על-ידי הנותן למקבל תוך הסכמה ביניהם שהדבר ניתן במתנה" (הדגשות לא במקור – מ.א.)

66. בפסיקה ובספרות נדונה באופן נרחב הדרישה לגמירת דעת זו. כך נקבע, למשל, כי מתנה היא עסקה שמשתכללת על-ידי הצעה וקיבול – וזאת באופן דומה לדיני החוזים, ולפיכך מדובר בחוזה לכל דבר ועניין [עא 3354/18 פלונית נ' פלונית (פורסם בנבו, 23.03.2020) 15]. כן נקבע כי על נושאים שאין לגביהם אסדרה בחוק המתנה, יש להחיל את הוראות חוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (להלן – **חוק החוזים**), כולל ביחס לאופן קשירת החוזה ובטלותו. בשל כך, יסוד גמירת הדעת הוא תנאי עיקרי ויסודי ליצירת הסכם המתנה [שם].

67. בנוגע לחוזה העוסק **במתנה**, נראה כי הפסיקה נוטה להחמיר בבחינת גמירת הדעת של הצדדים ביחס לקבלת המתנה, אף יותר מהנדרש בחוק החוזים. זאת, בהיות המתנה חוזה חד-צדדי, בו החיוב מוטל אך ורק על נותן המתנה [סעיף 7 לחוק החוזים; מרדכי א' ראבילו, פירוש לחוקי החוזים: חוק המתנה, תשכ"ח-1968 37-38 (מהדורה שנייה, 1996) (להלן – **ראבילו**); ע"א 3684/15 **עזבון המנוח נדים כמאל ז"ל נ' עזבון המנוחה אניסה נחאס ז"ל** 6 (פורסם בנבו, 07.02.2017)]. חוסר שוויון זה בין חיובי הצדדים מקשה על בחינת גמירת הדעת של נותן המתנה, בשל היעדרם של גורמים חיצוניים המאפשרים לבחון במבחן החיצוני-אובייקטיבי את רצונו של המבקש, שכן הוא נעדר מאפיינים של עסקה דו-צדדית כגון משא ומתן בין הצדדים [ע"א 3601-96 **עמית בראשי נ' עזבון המנוח זלמן בראשי ז"ל**, פ"ד נב(2) 582, 598 (1998) (להלן – **עניין בראשי**)]. מצב זה מחייב את מקבל המתנה לוודא כי מעל לכל ספק, נותן המתנה התכוון לתת את המתנה מתוך רצון חופשי, וכי אין ליקוי ברצון נותן המתנה העלול לפגוע בשיקול דעתו, כאשר הדגש הוא על **זמן יצירת החוזה** [ראבילו, בעמ' 37].

יפים לעניין זה דברי כב' השופטת ביניש בעניין בראשי, בעמ' 598:

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

"נוכח אופייה של העיסקה החד-צדדית של מתנה, ישנה ציפייה סבירה שמקבל המתנה יעמוד על כוונותיו של המעניק ויודא כי הגילוי החיצוני של רצונו משקף נאמנה את כוונתו הסובייקטיבית. והיה כי יתגלה פער בין כוונתו הסובייקטיבית למצג האובייקטיבי של המעניק יהיה זה מוצדק להגן על אינטרס ההסתמכות של מקבל המתנה רק כאשר המצג האובייקטיבי של כוונת המעניק הוא ברור וחד-משמעי.

אכן, הבטחת ציפיותיו של מקבל המתנה הינה אינטרס ראוי להגנה, ומקובלת עליו ההלכה המושרשת כי את גמירת-הדעת יש להסיק, גם בחוזה מתנה, על סמך גילוייה החיצוני של כוונת המתקשר. אלא שבחוזה מתנה יש להכיר בציפיותיו של מקבל המתנה כלגיטימיות רק כאשר הנסיבות והתנהגות הצדדים מצביעות בצורה ברורה וחד-משמעית על כוונתו של המעניק להתקשר בחוזה. למותר להוסיף עוד, כי גם הגיונם של דברים מוביל למסקנה שבדרך-כלל קשה יותר למתקשר הסביר לזהות כוונה להעניק דבר ללא תמורה, שכן "אין אדם מוחזק נדבן". (הדגשות לא במקור – מ.א.)

68. אמנם, חתימה על מסמך המלמד על העברת המתנה עשויה להיות ראייה מספיקה בדבר גמירת דעתם של הצדדים לחוזה המתנה [עניין בראשי, בעמ' 599]. עם זאת, במקרים שבהם חוזה המתנה אינו ברור וחד-משמעי, ולא קיים מצג אובייקטיבי אחר התומך באופן מפורש בכוונתו של נותן המתנה להתקשר בחוזה למסירתה, יועבר הנטל אל מקבל המתנה להציג בפני בית המשפט ראייה פוזיטיבית כלשהי לכך שעמד על כוונתו של נותן המתנה להעניק לו את המתנה.

מן הכלל אל הפרט

69. כאמור מעלה, וכפי שעולה מאופיה של העסקה בה נרשמו מניות למון טרי על שם המשיבה (במשותף), ללא שנטען כי נמסרה תמורה כלשהי עבורן, על המשיבה מוטל להוכיח כי המבקש אכן גמר אומר להעביר לה את מניות למון טרי.

70. המשיבה הציגה בתשובתה להמרצת הפתיחה את שטר העברת המניות [נספח 11 לתשובת המשיבה להמרצת הפתיחה], וטענה כי הוא מהווה ראייה חותכת לגמירת דעת המבקש להעביר לה את המניות במתנה. אולם לא מצאתי לקבל את טענת המשיבה בעניין זה, שכן כפי שטען בא כוחו של המבקש בחקירתו את המשיבה בדיון שלפניי ובסיכומיו, על שטר המניות נרשם במפורש שהוא ניתן תחת תמורה ("FOR GOOD AND VALUABLE")

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

CONSIDERATION"), ולא קיימת בו אינדיקציה לטענות המשיבה כי המבקש התכוון להעביר לה את מניות למון טרי במתנה.

המשיבה בחקירתה לפניי אף הודתה כי לא ניתנה כל תמורה בעבור המניות, ולא סיפקה הסבר מניח את הדעת לנוסחו של שטר העברת המניות באופן זה [פ/06.09.2020, עמ' 163 ש' 13-28].

71. נוסף על שטר העברת המניות, הציגה המשיבה בתשובתה להמרצת הפתיחה את תצהיר המבקש אותו מסר לבית המשפט המחוזי בחיפה [נספחים 12-13 לתשובת המשיבה להמרצת הפתיחה] (להלן – **התצהיר בהליך בחיפה**). לטענת המשיבה, התצהיר בהליך בחיפה מראה כי המבקש הכיר בבעלות המשיבה על המניות. עם זאת, התצהיר אינו מסייע למשיבה להוכיח כי עמדה על כוונת המבקש להעביר לה את המניות במתנה. זאת, שעה שבדומה לתצהיר המבקש שהוצא מחומר הראיות של המרצת הפתיחה, גם במקרה זה מדובר בתצהיר שלא ניתן היה לחקור את המבקש עליו, ולפיכך אין לו נפקות בכל הנוגע לקביעות בהליך דנן.

כמו כן, ביחס לתצהיר זה, לא עלה בידי המשיבה להוכיח כי הוא עומד בחריג לכלל המכשיר אמרת נפטר הנוגדת את האינטרס הממוני שלו. זאת, משום שמהתצהיר לא עולה כי המבקש ידע כי תצהיר כזה עלול לפגוע באינטרס הממוני שלו. לפיכך, מדובר בעדות שמיעה בלבד שמשקלה נמוך ביחס לחומר הראייתי המצוי בהליך זה [ר' לעניין זה רע"א 7953/99 **פילבר נ' המרכז הרפואי שערי צדק**, פ"ד נד(2) 529, 533 (2000); ע"א 2576/03 **וינברג נ' אפוטרופוס לנכסי נפקדים** 23 (פורסם בנבו, 21.2.2007)].

למעלה מן הנדרש אבהיר, כי אף לו היה מתקבל התצהיר כראיה, לא היה בכך כדי לסייע למשיבה. ודוק, התצהיר מזכיר את נושא הבעלות במניות בקווים כלליים וברמת פירוט שאינה מספיקה כדי להעיד הן על זהות בעלי המניות במדויק, הן על נסיבות העברת המניות. לפיכך, אין בתשובות הקצרות של המבקש שם כדי להעיד שהמשיבה עמדה על גמירת דעתו של המבקש להעביר למשיבה את מניות למון טרי.

72. בנוסף, המשיבה לא הציגה ראיות פוזיטיביות נוספות העשויות לתמוך בטענתה כי המבקש התכוון להעביר לה את מניות למון טרי במתנה. על כך יש להוסיף את עדותה של המשיבה בחקירתה הנגדית, לפיה לא הוקדש על ידה די זמן ומחשבה להליך רישום המניות, וזה נעשה במהירות וכלאחר יד [פ/06.09.2020, עמ' 166 ש' 11-17] – וכל שכן לא במידת תשומת הלב הראויה להעברה במתנה של מניות חברה בשווי מיליוני ש"ח למשיבה. לפיכך, מצאתי כי המשיבה לא עמדה בנטל הראייתי המוטל עליה, משום שלא עלה בידה להוכיח כי כוונתו

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

של המבקש הייתה להעניק לה במתנה את מניות למון טרי בזמן אמת. משכך, אין בידי לקבל את טענת המשיבה לפיה המניות הועברו למשיבה במתנה על-ידי המבקש.

נאמנות

73. משהכרעתי כי אין ברישום המניות על שם המשיבה משום מתן המניות למשיבה במתנה, אדרש עתה לשאלה האם המניות נרשמו על שם המשיבה במסגרת מנגנון נאמנות.

המסגרת הנורמטיבית

74. סעיף 2 לחוק הנאמנות, תשל"ט-1979, קובע כי נאמנות יכולה להיווצר, בין היתר, גם מכח חוזה:

"2. נאמנות נוצרת על פי חוק, על פי חוזה עם נאמן או על פי כתב הקדש"

75. חוזה הנאמנות יכול שייוצר, ככל חוזה אחר, בכתב, בעל פה או בכל צורה אחרת, וכן יכול שייוצר במפורש או במשתמע. לצורך כך, די כי הנאמן יבצע מעשה כלשהו לביצוע החוזה, או שהמעשה יעיד עליו כי קיבל על עצמו את חובת הנאמנות [סעיף 6(א) לחוק החוזים; שלמה כרם, חוק הנאמנות, התשל"ט-1979 184 (להלן – **כרם**); בע"מ 7033/15 פלוני נ' פלוני 9 (פורסם בנבו, 01.09.2016) (להלן – **עניין פלוני**)].

76. בית המשפט בעניין פלוני (כב' השופט הנדל) עמד על כך כי בעת הקניית נכס מאדם למשנהו, וכאשר ברור כי אֵין מדובר במתנה, מתקיימת חזקה כי הנכס הועבר אל הנעבר בנאמנות:

"ניתן לומר שכאשר אדם מעביר נכס לזולתו ללא תמורה, וכאשר ההעברה אינה מיועדת לשמש מתנה, חזקה שהצדדים הסכימו ביניהם כי הנעבר יחזיק בנכס כנאמן עבור המעביר או עבור מי שהמעביר קבע כנהנה"

[עניין פלוני, בעמ' 9; ר' גם ע"א 3829/91 וואלס נ' נחמה גת פ"ד מח(1) 801, 813 (1994) (להלן – **עניין וואלס**); כרם, בעמ' 179]

יודגש כי אין הנאמנות חייבת להיות כלפי אותו אדם שהעביר לנעבר את הנכס, אלא הנאמנות יכול שתהיה גם כלפי צד שלישי.

77. כאמור, אין בצורת חוזה הנאמנות, או בעובדה שהמילה נאמנות אינה מצוינת בו במפורש, כדי להעיד על טיבה של הנאמנות, שכן "**לעתים קרובות נכרת חוזה-נאמנות ללא פורמליות**

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

או פירוט תנאי הנאמנות, בשל יחסי האימון שיוצר הנאמנות רוחש לנאמן" (כרם, בעמ' 185). כלומר, ייתכנו מקרים בהם בשל יחסי האמון בין הצדדים, יהיה צורך ללמוד על תנאי של חוזה הנאמנות מאומד דעת הצדדים כפי שהוא משתמע במפורש מלשון החוזה, ואם אינו משתמע – יש ללמוד על אומד דעת הצדדים כפי שהוא משתמע מהחוזה ומנסיבות המקרה המסוים [סעיף 25(א) לחוק החוזים; עניין וואלס, בעמ' 813; כרם, בעמ' 88; עניין פלוני, בעמ' 9].

מן הכלל אל הפרט

78. כאמור בקביעתי מעלה, אין ברישום המניות על-שם המשיבה משום הקנייתן במתנה למשיבה. לפיכך, ובהתאם לעניין פלוני ולהפניות שם, המסקנה הסבירה בנסיבות העניין היא כי המניות נרשמו על שם המשיבה בנאמנות עבור המבקש ויורשיו.

79. צירופה של העובדה הלא שנויה במחלוקת כי מניות למון טרי נרשמו על שם המשיבה (במשותף) ללא תמורה, לקביעתי מעלה לפיה מניות למון טרי נרשמו על-שם המשיבה שלא לצורך מתן המניות כמתנה למשיבה, יוצר חזקה כי מניות למון טרי נרשמו על שם המשיבה בנאמנות [ר' עניין פלוני].

80. על-ידי המשיבה לא הובאו ראיות מספיקות בכדי לסתור חזקה זו. זאת, שכן לבד משטר העברת המניות, לא היו בידיה ראיות נוספות כדי להוכיח שלמבקש הייתה כוונה אחרת בעת רישום המניות, וזאת בשל טענתה כי "אני ודוד [המבקש – מ.א.] חיינו באותו בית, דיברנו כל הזמן, לא התכתבנו בנושאים בינינו" [פ/06.09.2020, עמ' 149 ש' 8].

כן נטען על ידי המשיבה כי שטר המניות מעצם טבעו מטרתו לקבוע בעלות במניות בלבד, והוא אינו יכול לכוון יחסי נאמנות [פ/06.09.2020, עמ' 149 ש' 20-26] – אין בידי לקבל טענה זו. כפי שיבואר בהמשך, פרשנות זו אף אינה עולה בקנה אחד עם גרסת המשיבה עצמה [נספח 4 להמרצת הפתיחה; תכתובת מיום 10.11.2015].

81. למעלה מכך – גם אילו לא הייתה חלה החזקה בעניין שלפניי, מסקנתי כאמור לא הייתה משתנה. כך, ממכלול הראיות שהונחו לפניי ואליהן אדרש בהמשך, עולה כי התקיימו יחסי נאמנות בין המבקש למשיבה, זאת הגם שהדבר אינו מצוין מפורשות במסמכי רישום המניות.

82. כפי שיפורט להלן, ליורשי המבקש קיימות מספר ראיות מרכזיות, בכתב, העשויות להוכיח את גרסת המבקש לסיפור המעשה. אלה הן בעיקרן התכתובות של המשיבה עם הרניס – שעל קיומן ותוכן הצדדים אינם חלוקים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

התכתבויות המשיבה עם גורמים ב – BVI

83. התכתבויותיה של המשיבה עם הרניס [נספח 4 להמרצת הפתיחה] מלמדות כי לאורך תקופה ארוכה, ניהלה המשיבה, בשמו ובידיעתו (לעיתים) של המבקש, תכתובות בדבר מתווי **נאמנות** שונים. בתוך כך, אפשרות העברת המניות למשיבה עלתה מיוזמתה, בזמן התכתבויות אלה, כחלופה אפשרית למנגנוני הנאמנות אותם הציעו הגורמים השונים ב – BVI.

84. **בתכתובת הראשונה** מיום 25.02.2014, וכמפורט לעיל, המשיבה מסרה לנציג הרניס, Andrew Saunders (להלן – **אנדרו**), כי המבקש מעוניין להקים חברה חדשה. המשיבה ביקשה מאנדרו לציין בפניה איזה מידע הוא צריך כדי להקים את החברה החדשה, וכן לספק לה ולמבקש עלויות ולוחות זמנים לכך.

85. **בתכתובת השנייה** מיום 26.02.2014, מציג בפניה אנדרו את "חבילת התאגדות החברה" (incorporation pack) המוצעת על-ידי הרניס (להלן – **חבילת ההתאגדות**), ומפרט את עלויותיה.

86. **בתכתובת השלישית** מיום 26.02.2014, הודיעה המשיבה לאנדרו כי היא מצרפת את כל המסמכים הנדרשים.

כמו כן, המשיבה מציינת בפני אנדרו כי המבקש מעוניין **בתכנון הירושה** (succession planning) המופיע בחבילת ההתאגדות (להלן – **תכנון הירושה**), ומבקשת ממנו לשלוח לה מידע כיצד הם יכולים להירשם אליו.

87. **בתכתובת הרביעית** מיום 26.02.2014, מודיע אנדרו למשיבה שביחס למסמכים ששלחה, נציגי הרניס יחזרו אליה בקרוב. לגבי בקשת תכנון הירושה, אנדרו כיתב את וויל, שאותו אנדרו מכנה עורך דין לענייני **נאמנות** ("trust lawyer"), שביכולתו לסייע למשיבה עם תכנון הירושה.

88. **בתכתובת החמישית** מיום 26.02.2014, עולה מהמייל כי וויל מצרף הערות של הרניס על הנושאים הבאים:

א. הסבר כללי על דיני הנאמנות ב – BVI ("a useful overview of BVI trust law and BVI trusts").

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

- ב. משטר ה – VISTA, שוויל מתאר אותו כמגנון נאמנות ייחודי ל – BVI, החל על נאמנויות המחזיקות במניות חברה ב – BVI.
- ג. חברות נאמנות פרטיות ("Private Trust Companies"), אותן מתאר וויל כחברות פרטיות היכולות לפעול כנאמן על נאמנויות ב – BVI ללא צורך ברישיון נאמנות.
- ד. נאמנויות מטרה, שאותן מתאר וויל כנאמנויות עבור מטרה כלשהי, אך מציין שהן יכולות להימשך ללא הגבלת זמן.
- בהמשך, מפרט וויל דוגמאות לעלויות השונות של מגנוני הנאמנות, ומציין כי הן תלויות במורכבות תנאי הנאמנות.
89. בתכתובת השישית מיום 21.10.2015, מבקשת המשיבה לקבוע שיחה כדי לדון באלטרנטיבות הנאמנות השונות ("various trust alternatives") העומדות למבקש.
- מעיון במספר תכתובות נוספות העוסקות בתיאום מועד לשיחה, עולה כי השיחה התקיימה ביום 05.11.2015 לערך.
90. בתכתובת השביעית מיום 10.11.2015, מציין וויל כי להבנתו, המשיבה משמשת כיועצת של המבקש וכמוציאה לפועל של צוואתו ("you are Mr Markus's advisor and the executrix of his Israeli Will"). המשיבה מודה גם היא בחקירתה כי כך הציגה את עצמה בפני וויל [פ/06.09.2020, עמ' 139 ש' 4-22].
- עוד עולה מהתכתובת כי המבקש מעוניין ליצור מבנה שימנע את הצורך, לאחר מותו, לקבל אישור ייצוג מ – BVI לפני שמניות למון טרי ואסטוריה יוכלו להיות מועברות לבעלים הבאים. וויל משיב כי ניתן להשיג תוצאה זו במספר דרכים, וכי נאמנות ב – BVI תהיה הפתרון המקיף והמורכב ביותר ("a BVI trust would offer the most comprehensive and sophisticated solution").
- בהמשך, מפרט וויל חלק נוסף הקשור למבנה הנאמנות, שעולה מהתכתובת כי נדון בשיחה בחלקו לפי בקשת המשיבה. מפאת חשיבות הדברים, הם יובאו כאן במלואם:
- "We discussed a number of potential structures under which Mr Markus would transfer the Lemon shares to a BVI trust and you were particularly interested to know if a structure could be created under which the shares will pass to you**

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

when Mr Markus dies for you to distribute according to the terms of Mr Markus's Israeli Will. You mentioned that, under Israeli law, your appointment as Mr Markus's executrix means that you must distribute any property you receive as a result of his death according to the terms of his Will, regardless of the fact it may not have been paid to you in your capacity as his executrix.

However, as a matter of BVI law, if we create a trust which terminates on Mr Markus's death with the trust assets (Lemon shares) being paid to you at that time **then the shares will belong to you 'absolutely' – ie outright and free of trust.** **Consequently, under BVI law you will be entitled to keep the shares for yourself and there will be no requirement for you to distribute them according to the terms of Mr Markus's Israeli Will.** Moreover, given that the shares are BVI assets it will be very difficult (and probably impossible) for Mr Markus's heirs to enforce the obligations placed on you by Israeli law which are outlined above. **As such, in order to ensure that Mr Markus and his heirs are properly protected it is probably inadvisable for the shares to pass to you when he dies.**"

(הדגשות לא במקור – מ.א.)

מדברים אלה עולה כי המשיבה הציעה לווייל מודל לפיו עם מותו של המבקש, מניות למון טרי יועברו אליה כדי שתוכל לחלק אותן בהתאם לתנאי צוואת המבקש. וויל מבהיר לה כי מבנה כזה **אינו ניתן לאכיפה ב – BVI**, ולמעשה משמעותו היא כי עם מותו של המבקש, מניות למון טרי יועברו למשיבה כשהן נקיות מכל נאמנות, כך שתוכל לעשות בהן כרצונה. לפיכך, וויל מדגיש כי מנגנון כזה **אינו מומלץ** ("inadvisable"), וזאת כדי להבטיח שזכויות יורשיו של המבקש יהיו מוגנות כראוי. כלומר, ניתן להבין כי המנגנון אותו המשיבה הציעה לווייל אינו עונה על דרישות הנאמנות כפי שוויל הבין אותן משיחותיהם קודם לכן.

גם בתכתובת הזו, נראה כי מטרת הפעולות האפשריות שנדונו בין המשיבה לבין הרניס, כולל הצעת המשיבה להרניס לכונן מנגנון שבו ירשמו המניות על שם המשיבה (אם כי כאן

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

מדובר בהעברה אחרי מותו), הייתה לצורך נאמנות, ובוודאי שלא לשם העברת בעלות במניות.

91. מרצף ההתכתבויות מעלה, אליהן היה מכותב המבקש, עולה כי כלל התכתובות שהובאו בפניי, עסקו כולן בנושאי הנאמנות. אף המשיבה עצמה אינה מכחישה כי מטרת השיחות הייתה לצורך יצירת מנגנון נאמנות במניות עבור המבקש, וכפי שעולה מחקירתה לפניי ביום 06.09.2020 [פ/06.09.2020, עמ' 143 ש' 33-25]:

"ש: אז אני אפנה אותך לעמוד 5. עכשיו בעמוד 5 אני רואה את הפנייה
Dear Mr. Brunel. Further to , שלך שאת אומרת ממש במרכז,
your letter over a year ago, see below, could you please
advise whether it will be possible to set up a code to discuss
ה a various trust alternative available to Mr. Marcus. נכון? זה
מה שכתבת. אז מה היה הדיון? הדיון היה על מנגנוני נאמנות נכון?"

ת: כן.

ש: יפה. לא היה פה שום דבר שקשור להעברת מניות (לא ברור) נכון?"

ת: נכון."

(הטעויות במקור, הדגשות לא במקור – מ.א.)

92. מתכתובות אלה עולה כי נכון למועד ההתכתבות השביעית (פחות מחודש לפני הוראת המבקש בעניין העברת המניות), ברור לכלל הגורמים המעורבים – למבקש, למשיבה וגם להרניס – כי המשיבה התעניינה עבור המבקש ביצירת מנגנון נאמנות שיהיה רלוונטי לאחר מותו, שהיא תהיה אחראית ליישום הצוואה שלו וכן שהיא יועצת (advisor) של המבקש לעניינים אלה.

93. לאור זאת, יש לבחון כעת את הוראת המבקש בעניין העברת המניות, בקשה שאין חולק כי נוסחה על-ידי המשיבה. המבקש אמנם מבקש מהמשיבה לפעול על-מנת להוסיפה כבעלת מניות משותפת בלמון טרי, ואף למנותה כמי שמחזיקה בכלל זכויות ההצבעה, אך מיד לאחר מכן מוסיף (באופן שאינו מקרלי) כי המשיבה תפעל בשם יורשיו, כמוציאה לפועל של הצוואה שלו. אלו הן אותן מילים שבהן השתמשה המשיבה בהתכבויותיה עם הרניס, פחות מחודש לפני הוראת המבקש בעניין העברת המניות. על כך יש להוסיף כי הוראת המבקש בעניין העברת המניות מועברת, כמות שהיא, אל הרניס. אם כן, המסקנה הסבירה היחידה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

העולה מהכתובים היא כי הוראת המבקש בעניין העברת המניות היא חלק בלתי נפרד מאותו רצף התכתבויות, ומטרתה לממש את מגוון הנאמנות עליהם שוחחה המשיבה עם הרניס.

94. בחקירתה בדיון שלפניי מיום 06.09.2020, המשיבה ניסתה לנתק את הקשר בין התכתובות מעלה לבין הוראת המבקש בעניין העברת המניות. בתוך כך טענה המשיבה, כי המבקש, שלכל אורך הדרך התכוון להעניק לה את המניות, הבין כי מבנה הנאמנות הוא מיותר, שכן העברת המניות לרשות המשיבה תגבר על הוראות צוואה המורישות חלק מהמניות ליורשי המבקש. לא מצאתי את עדותה בנושא מהימנה, זאת בין היתר בשל כך שהמשיבה לא הציגה בפניי אף ראיה פוזיטיבית התומכת בגרסתה זו. לכך יש להוסיף את העובדה שהמשיבה התקשתה להסביר מדוע גם בהוראת המבקש בעניין העברת המניות היא נדרשה על-ידי המבקש להיות המוציאה לפועל של צוואתו, ולדאוג ליורשיו ביחס למניות למון טרי, כאשר כבר היה ידוע לטענתה כי היא תהיה בעלת המניות היחידה בלמון טרי.

95. טענות המשיבה כי ההודעה נוסחה במהירות ובחוסר תשומת לב [ר' למשל פ/06.09.2020], עמ' 151 ש' 16-22, עמ' 153 ש' 8-11], וכי החלק שבו היא תשמש כמוציאה לפועל של צוואתו לא היה אמור להופיע בהוראת המבקש בעניין העברת המניות ונוסף בטעות [פ/06.09.2020], עמ' 154 ש' 27-29], אינן מעלות ואינן מורידות מחשיבות מילים אלה. שכן, אף אם תתקבל גרסתה כי הוראת המבקש בעניין העברת המניות נכתבה בחטף, אין בכך כדי להסביר מדוע לחץ הזמן גרם למשיבה לכתוב מילים שלטענתה אינן משקפות את המצב העובדתי והמשפטי האמיתי. כך גם בבחינת הגיון בריא ושכל ישר, ניתן לטעון את ההיפך – כי תחת לחץ זמנים, והיעדר יכולת תכנון וניסוח מוקפד, תצא דווקא האמת הברורה והפשוטה.

96. כאמור, לגרסת המשיבה – לפיה המבקש התעתד להעניק לה את ההחזקות בחברת למון טרי במתנה, ולפיכך החליט המבקש בזמן שבין תכתובות המייל להוראת המבקש בעניין העברת המניות לשנות את דעתו ולהעביר את המניות למשיבה **במתנה** במקום **בנאמנות** – לא הוצגה הוכחה בראיות שהובאו לפניי. אמנם, נכון כי בהוראת המבקש בעניין העברת המניות, אותה העביר המבקש למשיבה (כאמור, לבקשתה), לא מופיעה המילה נאמנות (וזאת בניגוד להודעות מייל קודמות אל מול הגורמים הרלוונטיים ב-BVI), אך אין בכך כדי להוכיח שהמבקש שינה את דעתו והחליט לתת למשיבה את מניות למון טרי במתנה.

הדברים מקבלים משנה תוקף דווקא נוכח העובדה שגם בהוראת המבקש בעניין העברת המניות, אין כל אזכור לעובדה שמניות אלה הועברו כמתנה למשיבה. העובדה שבהוראת המבקש בעניין העברת המניות מצופה מהמשיבה לפעול לטובת יורשי המבקש וכמבצעת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

הצוואה מתיישבת עם המסקנה שהמניות הועברו למשיבה בנאמנות, וזאת בסבירות גבוהה הרבה יותר מאשר שהן הועברו למשיבה במתנה, כפי שטוענת המשיבה.

97. על אף האמור מעלה, אין להתעלם מהעובדה שבעדותו לפניי, נראה כי טל התקשה לשלוט ברזי פרטי טענות המרצת הפתיחה, אך זאת מטעמים מובנים – שכן לא הוסתרה על ידו העובדה כי יחסיו עם המבקש בעת קרות מרבית האירועים המתוארים בהמרצת הפתיחה היו "רופפים" [פ/15.06.2020, עמ' 24 ש' 23-30]. לכן, ניתן לצפות כי ידיעותיו לגבי האירועים נשואי המרצת הפתיחה יהיו מועטות. עם זאת, נראה כי בראיות מעלה יש ממש כדי להוכיח את טענות המבקש, וזאת למרות חוסר התמצאותו של טל בפרטי המרצת הפתיחה.

98. לפיכך, וכפי שעולה מהמסמכים הכתובים אותם הגיש המבקש בתצהירו (ושקיומם לא נשלל על-ידי המשיבה), ניתן לקבוע כי מטרת רישום המניות על שם המשיבה במשותף עם המבקש היא כדי שהמשיבה תחזיק בהן בנאמנות עבור יורשי המבקש.

האמון שרכש המבקש במשיבה

99. הצדדים הקדישו מקום נרחב בתצהירים ובחקירותיהם לשאלה האם מלבד הקשר הרומנטי בין המבקש למשיבה, התקיימו ביניהם גם יחסי עורך-דין-לקוח.

100. המבקש הציג מספר ראיות פוזיטיביות העשויות להעיד, לכאורה, על קיומם של יחסים אלה: בקשת הייעוץ מ-Conyers, שם המשיבה מציגה את עצמה כעורכת דינו של המבקש [ר' נספח 3 להמרצת הפתיחה]; וכן פרוטוקול בית הדין הרבני האזורי בחיפה שבו רשומה המשיבה כבאת כוחו של המבקש [נספח 14 לתשובת המשיבה להמרצת הפתיחה], דבר שהמשיבה אף אינה מכחישה בחקירתה.

עם זאת, מצאתי כי אין מקום לקבוע מסמרות בעניין, זאת משום שבין אם בין המבקש למשיבה היה קשר רומנטי בלבד, ובין אם התקיים גם קשר מקצועי ביניהם – אלה לא מעלים או מורידים מהעובדה כי בין המבקש למשיבה שרר קשר קרוב, שבו רחש המבקש אמון רב במשיבה. העובדה כי המבקש אינו מכותב לחלק מתכתובות המייל שמבצעת המשיבה בשמו מראה אף היא על רמת האמון הגבוהה שלו במשיבה.

101. לרמת אמון זו יש השפעה מכרעת ביחס לטענותיה של המשיבה על התנהלותו של המבקש. אמנם, אין להתעלם מהעובדה כי יחד עם המסקנה אליה הגעתי ביחס לנסיבות על אודות רישום המניות על שם המשיבה, עולות כמה שאלות הנוגעות לאופי התנהגותו של המבקש

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

שהופיעו בטענותיה של המשיבה. תשובות לשאלות אלה היו עשויות, לכאורה, לתמוך בגרסת המשיבה כי למשיב הייתה ידיעה על מהות העברת המניות:

א. **ראשית**, כפי שעולה מתיאורי המבקש, יורשי המבקש והמשיבה, המבקש היה איש עסקים בעל מוניטין. אם כן, עולה השאלה כיצד המבקש שלח למשיבה את מייל הוראת המבקש בעניין העברת המניות, שהמשיבה הכתיבה לו את נוסחו במדויק, מבלי להבין את משמעותו עד הסוף, במיוחד כאשר יש באותה העת צוואה המורשה למבקשת חלק מנכסיו? בנוסף עולה השאלה מדוע המבקש אינו מסתייג מהנוסח המופיע בהוראת המבקש בעניין העברת המניות ובשטר העברת המניות, ומציין במפורש שמטרת העברת המניות היא לצורך נאמנות?

ב. **שנית**, מדוע לאחר פרידת המבקש והמשיבה, המבקש לא ביטל את המסמך שבו הוא מעביר למשיבה חלק מהמניות וממנה אותה כנאמנה בטרם הפנייה שלה אליו?

102. ביחס לשאלות אלה – למרבה הצער, המבקש כבר לא היה בחיים בזמן דיוני ההוכחות, ולפיכך לא יכול היה להשיב להן. עם זאת, רמת האמון הגבוהה שרכש המבקש במשיבה עשויה לספק הסבר משמעותי לשאלות אלה. זאת, משום שנראה כי אמונת המבקש כי המשיבה פועלת לטובתו ולטובת יורשיו ניכרת דווקא בעובדה שהוא משיב אליה את הוראת המבקש בעניין העברת המניות כפי שהיא הוכתבה לו על-ידי המשיבה.

נראה גם כי תחושת אמון זו לא פגה עם תום יחסיהם, שכן המבקש סמך על המשיבה שתייצג את ענייניו בדיון בבית הדין הרבני האזורי בחיפה גם לאחר שנפרדו, ולכן המבקש לא הודיע למשיבה על סיום הנאמנות, וזאת למרות שתם הקשר הרומנטי ביניהם.

לפיכך, גם בשאלות אלה אין בכדי לתמוך בגרסת המשיבה.

103. למעלה מן הנדרש אדגיש, כי לא נעלמו מעיני תכתובות המייל שצירפה המשיבה המעידות לכאורה על מערכת יחסים קרובה בינה לבין המבקש. עם זאת, לאור העובדה שהמשיבה בחרה לצרף תכתובות מייל שנבחרו באופן סלקטיבי – עובדה שהיא אף מאשרת בעצמה [פ/17.06.2020, עמ' 113 ש' 25-34, עמ' 114 ש' 1-3], מצאתי לנכון לייחס לתכתובות אלה משקל ראייתי נמוך. ממילא, נראה כי תכתובות אלה רק מחזקות את מסקנתי זו בדבר האמון המלא שרכש המבקש במשיבה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

מהימנות המשיבה

104. אל מול המסקנות העולות ממסמכים אלה על מטרת רישום המניות על שם המשיבה, ניצבת גרסת המשיבה. גרסת המשיבה, כפי שעולה מתצהירה ומחקירתה בדיון שלפניי מיום 06.09.2020, היא גרסה 'בעייתית' בלשון המעטה. בתוך כך, עולים מגרסת המשיבה סימני שאלה לא מועטים, המטילים דופי ברמת מהימנות גרסתה של המשיבה, כל שכן שעה שרבות מטענותיה לא נתמכו בראיות פוזיטיביות כלשהן לשם הוכחתן, וכך למשל –

105. **ראשית**, נמצאו מספר סתירות בין הצהרות המשיבה בכתב לאמירותיה בעל-פה – והמשיבה מודה בחקירתה לפניי כי ההתכתבויות בין המשיבה לבין עורכי הדין ב-BVI – אשר אין מחלוקת כי יצאו תחת ידה – לא שיקפו את מצב הדברים לאשורו:

א. בתכתובת דוא"ל מיום 23.10.2014 [נספח 3 להמרצת הפתיחה] המשיבה מציגה את עצמה כעורכת הדין של המבקש – זאת אף שהיא מכחישה בתוקף בעדותה את דבר היותה עורכת דינו [פ/06.09.2020, עמ' 135 ש' 19-34, עמ' 136 ש' 1-5].

ב. בתכתובת דוא"ל מיום 07.12.2017 כותבת המשיבה במפורש כי המבקש ביקש ממנה לכתוב הסכם בעלי מניות בעברית, בעוד בעדותה היא טוענת שדוד לא ביקש זאת ממנה.

יצוין כי בשני המקרים המשיבה תולה את שינוי הגרסה במבקש: **"דוד ביקש שאני אכתוב לעורכי דין ב-BVI שאני אכתוב כאילו קליינט שלי כדי שיתייחסו אליו יותר ברצינות"** [פ/06.09.2020, עמ' 136 ש' 4-5], **"לא הייתה דרך מנומסת לרדת כי אני כן רציתי, אני ביקשתי מסיימון שהוא יכין הסכם או שהוא יעביר הסכם, ודוד אמר לא לא, אז הייתי צריכה לרדת מהעץ, אז כתבתי שדוד ביקש שאני אכתוב בעברית אבל לא, הוא לא ביקש"** [פ/06.09.2020, עמ' 162 ש' 4-7]. עם זאת, אין בכך כדי להוריד מהעובדה שטענותיה בבית המשפט שונות מאלה המופיעות במכתבים, ואף בהודאתה כי ידעה שהגרסאות המופיעות בתכתובות הדוא"ל אינן משקפות את מצב הדברים לאשורו. הדברים מקבלים משנה תוקף לאור העובדה שהמבקש איננו בין החיים, ולפיכך אין אפשרות לאמת את טענתה של המשיבה לפיה הדברים נעשו לבקשת המבקש.

106. **שנית**, במקרים רבים המשיבה "קראה" לתוך החומרים שהונחו לפני פרשנויות בלתי סבירות, שספק רב אם הן אכן תואמות את המסקנות העולות מעיון בחומרים אלה. כך, למשל, מעיון בהחלטה 50 בהליך בחיפה (כב' השופט חננאל שרעבי), אותה החלטה בה טוענת המשיבה כי נקבע לכאורה על-ידי בית המשפט המחוזי בחיפה שמניות למון טרי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

הועברו לה במתנה – עולה כי מלשון ההחלטה אין כלל תימוכין לטענתה זו של המשיבה, כאילו בית המשפט קיבל גרסה כלשהי המעידה על כך:

"לאחר עיון בבקשה, בתגובה ובתשובה, לא שוכנעתי כי יש צורך בחשיפת זהותו של צד ג'."

התביעה כאמור אינה נגד לימון טרי, וזהותו של בעל המניות הנוסף אינה רלוונטית, ולטעמי גם לא נחוצה, לצורך ניהול התביעה הנדונה על ידי התובע.

את כל טענותיו של התובע לעניין "גניבת החברה" על ידי הנתבע, יוכל להוכיח גם מבלי לדעת מיהו אותו צד ג', בעל המניות האחר בלימון טרי.

לכן איני נעתר לבקשה לחייב הנתבע לחשוף את זהותו של צד ג'."

[נספח 2 לתשובת המשיבה להמרצת הפתיחה, בעמ' 12]

גם אם אקבל את טענת המשיבה כי אותו "צד ג'" היא אכן המשיבה, עצם העובדה כי מצוין שישנו "בעל מניות אחר" בלמון טרי אין משמעה כי הוכרע מעמדו של בעל מניות זה, ובוודאי שלא מראה כי היא "מאמצת את עמדת כל הצדדים שהמניות ניתנו במתנה" [סעיף 80 לסיכומי המשיבה]. לכן, טענת המשיבה כאילו בכך יש כדי ללמוד על בעלותה בלמון טרי היא קלושה ביותר.

107. כך גם בחרה המשיבה לטעון כי בא כוחו של המבקש הניח "את היעדר אמינותו כעובדה בפני בית המשפט" [סעיף 28 לסיכומי המשיבה], וכהוכחה לכך הביאה את הציטוט הבא:

"ש: הדברים שאני אומר לך אני יודע.

ת: אתה טוען שהלקוח שלך נתן עדות שקר,

ש: לא, אני אומר לך

ת: אתה טוען, זה מה שאתה טוען יואב, אתה טוען נגד הלקוח שלך שהוא נתן עדות שקר עם העדות שלו שהוא אומר אין נאמנות."

[פ/06.09.2020, עמ' 172 ש' 19-23]

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

עיון בדברים דווקא מלמד את ההיפך הגמור מטענות המשיבה – משום שדווקא המשיבה היא זו שטענה כי המבקש אינו אמין, ולא בא כוחו. בהמשך הדברים, שלא הובאו על-ידי המשיבה בסיכומיה, השיב בא כוחו של המבקש כי לדברים אלה אין חשיבות ובוודאי שלא הניח שהמבקש אינו אמין כפי שטענה המשיבה.

108. הפרשנות של המשיבה לחומרי הראיות הללו, כמו גם לחומרים נוספים, היא מרחיקת לכת בנסיבות העניין. פרשנות זו, יחד עם העובדה שהמשיבה הודתה בחקירתה לפני שישנם מסמכים שצירפה באופן סלקטיבי או שבחרה שלא לצרף כלל, מעלות ספק גדול ביחס לאמיתות שאר טענותיה של המשיבה, וביחס לפרשנויות שהיא נותנת לאירועים המתוארים בהמרצת הפתיחה.

109. **שלישית**, המשיבה טענה שורה ארוכה של טענות נגד המבקש ללא שסיפקה כל הוכחה לאמיתותן. להלן מבחר לא ממצה מטענות אלה: ידיעות המבקש והמשיבה הדין ב – BVI היו זהות [סעיף 44.10 לסיכומי המשיבה]; **"כל העדים הסכימו שהמבקש לא היה תמים"** [סעיף 44.10 לסיכומי המשיבה]; היורשים התאכזרו כלפי המבקש בחייו ובמותו [סעיף 44.21 לסיכומי המשיבה]; המבקש רצה שהמשיבה תדאג בכספי החברה לצרכים הרפואיים של ילדיו בלבד [סעיף 62 לסיכומי המשיבה]; פ/06.09.2020 עמ' 150 ש' 23-25, עמ' 151 ש' 8-9]. המשיבה אף הגדילה לעשות, והאשימה את המבקש ויורשיו בשורה ארוכה של עבירות חמורות, כגון: ניצול לרעה של הליכי משפט, גניבה, עדות שקר ועוד.

הטענות שהועלו על-ידי המשיבה נגד המבקש ויורשיו, זאת בלא שסיפקה להן הוכחה פוזיטיבית כלשהי – אין בהן כדי לפגוע בגרסתם, ויש בהן דווקא כדי להטיל ספק רב במהימנותה של המשיבה.

110. **רביעית**, בחקירתה הנגדית בדיון שלפניי מיום 06.09.2020, התקשתה המשיבה לענות לחלק מהשאלות שהוצגו בפניה, ובאחרות שינתה את גרסתה.

111. כך, למשל, התקשתה המשיבה להשיב לשאלתי מדוע הייתה צריכה לבקש מהמבקש להעביר לה את הוראת המבקש בעניין העברת המניות, זאת לאחר שכבר הציגה את עצמה ב – BVI כמי שפועלת בשמו של המבקש, וענתה כי **"זה היה כי אני הייתי עסוקה בדברים אחרים"** [פ/06.09.2020 עמ' 152 ש' 25-33, עמ' 153 ש' 1-11]. גם כאשר שאלתי את המשיבה על נוסחה של הוראת המבקש בעניין העברת המניות, המשיבה לא ענתה לשאלתי ישירות, והשיבה כי **"כל המכתב הזה היה מן, הוא היה מאוד לחוץ שנרשום את המניות מהר"** [פ/06.09.2020 עמ' 151 ש' 16].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

112. ביחס ללחץ הזמנים לרישום המניות אותו תיארה המשיבה מעלה, התקשתה המשיבה למסור גרסה אחידה באשר למקור לחץ זה. כאשר המשיבה נשאלה על-ידי בא כוחו של המבקש מדוע היה לחץ זמנים לרישום המניות, השיבה כי **"הוא בדיוק קיבל תוצאות בדיקות לא טובות קצת לפני כן... של לחץ דם וכולסטרול"** [פ/06.09.2020 עמ' 155 ש' 29-31], כאשר בשלב מאוחר יותר, ולאחר הפסקה בדיון, כאשר שאלתי את המשיבה האם תוצאות הבדיקות הן אלה שגרמו למבקש ללחוץ על המשיבה להשלים את הליך העברת המניות במהירות, שינתה המשיבה את גרסתה וטענה כי **"אני לא יודעת להגיד לך בדיוק... לא ממש בתוך הראש שלו, לא יודעת למה [ז]ה היה כל כך דחוף"** [פ/06.09.2020 עמ' 157 ש' 16-21].

113. מהתנהלותה של המשיבה עולה תמונה בעייתית ביחס לאמינות המשיבה. התנהלות זו, לא רק שאינה סותרת את המסכת העובדתית והמשפטית העולה מהמרצת הפתיחה, אלא אף מחזקת את הנאמר בה לעיתים, ולפיכך אין בה כדי לשנות את מסקנתי בדבר רישום מניות למון טרי על שם המשיבה כמנגנון נאמנות עבור המבקש ויורשי המבקש.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 17-07-20569 מרקוס ואח' נ' פת

סוף דבר

114. בהתאם לקביעותיי לעיל, מצאתי לקבל את המרצת הפתיחה ולקבוע כי למשיבה אין כל זכויות קנייניות בחברת LemonTreeLeaves Ltd., ובהתאם לכך אני מורה כדלהלן:

א. אני מורה למשיבה להימנע מלהציג עצמה כלפי כולי עלמא כבעלים של חברת למון טרי ו/או כבעלת זכויות כלשהן בחברת למון טרי, בכלל, ובפרט בפני הרשויות והערכאות השיפוטיות ב – BVI.

ב. אני קובע כי רישום המשיבה כבעלת מניות משותפת בלמון טרי נעשה על-פי עצתה של המשיבה, בין היתר, למטרות משפטיות שאינן רלוונטיות יותר. כן אני קובע כי המבקש רשאי היה לשנות רישום זה בכל עת ועל-פי שיקול דעתו הבלעדי, וכי אותו רישום לא נעשה על-מנת להעניק למבקשת זכויות קנייניות.

ג. אני מורה למשיבה להימנע מכל פעולה בקשר לחברת למון טרי, בארץ או בחו"ל (בפרט, ב – BVI) ובתוך כך, לחדול מעשיית פעולות חד-צדדיות מול מערכת המשפט ב – BVI ו/או רשם החברות ב – BVI ו/או בכלל, בכל הקשור לזכויות בעלי המניות בחברת למון טרי.

115. המשיבה תישא בהוצאות המבקש בסך 10,000 ₪ ובאגרה החלה על המבקש. כן תישא המשיבה בשכר טרחת עורך דין המבקש בסך 100,000 ₪.

המזכירות תשלח העתק החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"ב, 11 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

מגן אלטוביה, שופט